

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTERIEUR, DES AFFAIRES
GENERALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

dinsdag

02-07-2002

14:15 uur

mardi

02-07-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde interpellaties van 1
 - de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de eventuele rol van een topadviseur van de premier, de heer De Ruyver, en van de premier zelf in de manipulatie van de onderzoeksopdracht van mevrouw van San naar allochtone jongeren in de jeugdcriminaliteit" (nr. 1302)
 - de heer Tony Van Parys tot de eerste minister over "de verklaringen van mevrouw van San over de veiligheidsadviseur van de eerste minister" (nr. 1307)

Sprekers: **Tony Van Parys, Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Gerolf Annemans**, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie

Moties 12
 Samengevoegde vragen van 13
 - de heer Karel Van Hoorebeke aan de eerste minister over "de uitspraak van de Raad van State inzake de radiofrequenties van een aantal Nederlandstalige radiozenders" (nr. 7502) 13
 - de heer Olivier Maingain aan de eerste minister over "de plannen inzake de toekenning van radiofrequenties" (nr. 7577) 13
 - de heer Francis Van den Eynde aan de eerste minister over "de problematiek van de radiofrequenties" (nr. 7673) 13

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Olivier Maingain, Francis Van den Eynde, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Vraag van mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het project om de uitgeprocedeerde asielzoekers die een strafbaar feit hebben gepleegd over te plaatsen" (nr. 7500) 18

Sprekers: **Marie-Thérèse Coenen, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Interpellatie van de heer Ferdy Willems tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitwijzing van Roemeense jongeren" (nr. 1336) 21

Sprekers: **Ferdy Willems, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Moties 26
 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het optreden van de burgemeester en de commandant van de federale politie naar aanleiding van de vreedzame manifestatie op zondag 16 juni 2002 van Halle naar Linkebeek" (nr. 7625) 27

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

SOMMAIRE

Interpellations jointes de 1
 - M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "le rôle éventuel d'un conseiller du premier ministre, M. De Ruyver, et du premier ministre lui-même dans la manipulation de l'étude réalisée par Mme van San sur les jeunes allochtones et la criminalité juvénile" (n° 1302)
 - M. Tony Van Parys au premier ministre sur "les déclarations de Mme van San concernant le conseiller en sécurité du premier ministre" (n° 1307)

Orateurs: **Tony Van Parys, Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD

Motions 12
 Questions jointes de 13
 - M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "l'arrêt rendu par le Conseil d'Etat à propos des fréquences radio d'un certain nombre de stations radiophoniques néerlandophones" (n° 7502) 13
 - M. Olivier Maingain au premier ministre sur "les plans de fréquence radio" (n° 7577) 13
 - M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "la problématique des fréquences radio" (n° 7673) 13

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Olivier Maingain, Francis Van den Eynde, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Question de Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le projet de transfert des demandeurs d'asile déboutés ayant commis des délits" (n° 7500) 18

Orateurs: **Marie-Thérèse Coenen, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Interpellation de M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur "l'expulsion de jeunes Roumains" (n° 1336) 21

Orateurs: **Ferdy Willems, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Motions 26
 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention du bourgmestre et du commandant de la police fédérale à l'occasion de la manifestation pacifique rejoignant, le dimanche 16 juin 2002, Hal à Linkebeek" (n° 7625) 27

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Samengevoegde interpellaties en vraag van	29	Interpellations et question jointes de	29
- de heer Ferdy Willems tot de minister van	29	- M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur	29
Justitie over "de persberichten als zou elk beroep		"les articles parus dans la presse selon lesquels	
van politieke vluchtelingen bij de Raad van State		tous les recours introduits au Conseil d'Etat par	
op voorhand worden afgewezen" (nr. 1339)		des réfugiés politiques seraient rejetés d'avance"	
		(n° 1339)	
- de heer Ferdy Willems tot de minister van	29	- M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur	29
Binnenlandse Zaken over "de persberichten als		"les articles parus dans la presse selon lesquels	
zou elk beroep van politieke vluchtelingen bij de		tous les recours introduits au Conseil d'Etat par	
Raad van State op voorhand worden afgewezen"		des réfugiés politiques seraient rejetés d'avance"	
(nr. 1340)		(n° 1340)	
- mevrouw Fauzaya Talhaoui aan de minister van	29	- Mme Fauzaya Talhaoui au ministre de l'Intérieur	29
Binnenlandse Zaken over "het annulatieberoep		sur "le recours en annulation introduit par des	
ingesteld door vluchtelingen bij de Raad van		réfugiés devant le Conseil d'Etat et l'attitude de	
State en de houding van de auditeur" (nr. 7715)		l'auditeur" (n° 7715)	
<i>Sprekers:</i> Ferdy Willems, Fauzaya Talhaoui,		<i>Orateurs:</i> Ferdy Willems, Fauzaya Talhaoui,	
Antoine Duquesne, minister van		Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur	
Binnenlandse Zaken			
<i>Moties</i>	34	<i>Motions</i>	34
Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de	35	Questions de M. Marcel Hendrickx au ministre de	35
minister van Binnenlandse Zaken over "het		l'Intérieur sur "l'arrêté royal du 20 mars 2002	
koninklijk besluit van 20 maart 2002 betreffende		concernant les services d'incendie" (n° 7670)	
de brandweerdiensten" (nr. 7670)			
<i>Sprekers:</i> Marcel Hendrickx, Antoine		<i>Orateurs:</i> Marcel Hendrickx, Antoine	
Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken		Duquesne, ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de	37	Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de	37
minister van Binnenlandse Zaken over "de		l'Intérieur sur "les unités provinciales de	
provinciale verkeerseenheden" (nr. 7695)		circulation" (n° 7695)	
<i>Sprekers:</i> Frieda Brepoels, voorzitter van de		<i>Orateurs:</i> Frieda Brepoels, présidente du	
VU&ID-fractie, Antoine Duquesne, minister		groupe VU&ID, Antoine Duquesne, ministre	
van Binnenlandse Zaken		de l'Intérieur	

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

DINSDAG 2 JULI 2002

14:45 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MARDI 2 JUILLET 2002

14:45 heures

De vergadering wordt geopend om 15.04 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 15.04 heures par M. Paul Tant, président.

01 **Samengevoegde interpellaties van**

- de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de eventuele rol van een topadviseur van de premier, de heer De Ruyver, en van de premier zelf in de manipulatie van de onderzoeksopdracht van mevrouw van San naar allochtone jongeren in de jeugdcriminaliteit" (nr. 1302)

- de heer Tony Van Parys tot de eerste minister over "de verklaringen van mevrouw van San over de veiligheidsadviseur van de eerste minister" (nr. 1307)

01 **Interpellations jointes de**

- M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "le rôle éventuel d'un conseiller du premier ministre, M. De Ruyver, et du premier ministre lui-même dans la manipulation de l'étude réalisée par Mme van San sur les jeunes allochtones et la criminalité juvénile" (n° 1302)

- M. Tony Van Parys au premier ministre sur "les déclarations de Mme van San concernant le conseiller en sécurité du premier ministre" (n° 1307)

01.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, mevrouw van San, die door de minister van Justitie was aangeduid om een onderzoeksrapport te maken over de problematiek van allochtone jongeren en criminaliteit, heeft in een recent interview in het Nederlandse tijdschrift Elsevier een aantal opvallende verklaringen afgelegd. Zij beweert met name dat professor De Ruyver, op uw kabinet bevoegd voor het veiligheidsbeleid, ik citeer: "...als topadviseur van de premier het onderzoek heeft gedwarsboord naar een van de belangrijkste pijnpunten in de samenleving". Mevrouw van San beweert dus zonder meer dat professor De Ruyver het onderzoek zou hebben gedwarsboord. Zij maakt daar nog andere bedenkingen bij. Zij zegt onder meer ook dat professor De Ruyver, ik citeer, "met de rijkswacht onder een hoedje speelde" om aan mevrouw van San de beschikbare gegevens, cijfers en statistieken te onthouden. Die cijfers had mevrouw van San nodig voor haar onderzoek.

Daarop kwam een reactie van professor De Ruyver via een opiniestuk in een krant. Daaruit blijkt alleszins dat zij elkaar hebben ontmoet op 7 september 1999 en dat is vrijwel het enige waarover zij het eens zijn. Blijkbaar zijn naar aanleiding van deze ontmoeting een aantal woorden of bedenkingen uitgesproken. Het is voor iemand die

01.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Le magazine *Elsevier* a publié des déclarations retentissantes de Mme Van San sur l'enquête qu'elle avait menée à la demande du ministre Verwilghen au sujet de la criminalité des jeunes allochtones et surtout sur le rôle de M. De Ruyver dans cette enquête. Celui-ci ne se serait pas contenté de lui mettre des bâtons dans les roues, mais aurait eu partie liée avec les services de polices qui n'auraient pas communiqué tous les chiffres dont ils disposaient et qui étaient indispensables dans le cadre de l'enquête. Ce sont là des accusations de poids, auxquelles M. De Ruyver a réagi en publiant un article d'opinion dans un journal.

dit leest onmogelijk na te gaan of dit juist is of niet. Alleszins een reden tot interpellatie vormen de uitspraken zelf. Het dwarsbomen door uw veiligheidsadviseur van haar onderzoek en het voorkomen dat politiediensten de beschikbare gegevens en cijfers ter beschikking stellen, zijn zware aantijgingen. Er zijn nu twee mogelijkheden. Ofwel zijn de uitspraken van mevrouw van San juist en dan is er wel een probleem. In die veronderstelling immers heeft uw veiligheidsadviseur initiatieven genomen die moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met iemand die een belangrijke verantwoordelijkheid draagt bij de eerste minister van dit land. Het hoort uiteraard niet dat een veiligheidsadviseur van de eerste minister een onderzoek zou dwarsbomen, laat staan dat hij gerechtigd zou zijn via het ingrijpen bij de politiediensten beschikbare gegevens achter te houden. Dit zou toch wel bijzonder ernstig zijn. Indien dit juist is, zou dit een optreden van u tegen uw veiligheidsadviseur noodzaken.

Ofwel is het niet juist wat mevrouw van San heeft gezegd. Als het niet juist is, dan heeft – naar mijn bescheiden mening – uw minister van Justitie een probleem. Dan rijst de vraag aan wie men hier een dergelijke belangrijke onderzoeksopdracht heeft gegeven. In dat geval heeft de minister van Justitie een onderzoeksopdracht gegeven aan een onderzoekster die op zijn minst niet het vertrouwen geniet van de veiligheidsadviseur van de eerste minister. Als ik in de kranten de reactie van professor De Ruyver goed lees, ...

01.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Verschillende elementen kloppen toch niet helemaal? De man was toch geen veiligheidsadviseur bij mij toen het onderzoek werd uitbesteed? Hebt u dat nog niet nagevraagd? Is u dat ontsnapt? Herbegin dan misschien.

01.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Daarom heb ik u gezegd dat er één zaak vaststond: de ontmoeting tussen mevrouw van San en professor De Ruyver heeft plaatsgevonden op 7 september 1999. Op dat moment was de heer De Ruyver nog niet uw veiligheidsadviseur, maar hij was klaarblijkelijk wel in het probleem geïnteresseerd.

01.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Hij is een criminoloog.

01.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Ik maak het onderscheid tussen het ene het andere wegens een element dat des te meer opvalt. Als mevrouw van San gelijk heeft, dan heeft professor De Ruyver uitspraken gedaan die op zijn minst twijfelachtig zijn. U zult moeten zeggen in welke mate u deze uitspraken ondersteunt, of al dan niet bevestigt. Indien de uitspraken van mevrouw van San niet juist zijn, dan heeft uw veiligheidsadviseur in de reactie die hij in een aantal kranten heeft gegeven op het ogenblik dat hij veiligheidsadviseur was, niet onder stoelen of banken gestoken dat de kwaliteiten van mevrouw van San in vraag werden gesteld. Op dat ogenblik heeft uw minister van Justitie natuurlijk een fundamenteel probleem. Hij zou dan een opdracht hebben gegeven aan iemand waarvan uw veiligheidsadviseur – op het moment dat hij veiligheidsadviseur is – zonder veel omwegen zegt dat zij zeer zwaar wordt gecontesteerd. Ofwel heeft mevrouw van San gelijk en dan zult u moeten zien in welke mate u professor De Ruyver daaromtrent interpeleert. Ofwel heeft ze geen gelijk en dan heeft de minister van Justitie een

Si le premier ministre confirme les déclarations de Mme Van San, il se trouvera confronté à un problème car cela impliquerait que son expert en matière de sécurité a largement dépassé les bornes.

Si Mme Van San n'a pas dit la vérité, c'est le ministre Verwilghen qui aura un problème, parce que cela signifierait qu'il a confié une étude à quelqu'un de peu fiable.

01.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Oubliez-vous que M. De Ruyver n'était pas encore conseiller en sécurité au moment où l'étude a été commandée?

01.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Certainement pas mais Mme Van San et M. De Ruyver s'étaient déjà rencontrés le 7 septembre 1999. C'est d'ailleurs Monsieur De Ruyver lui-même qui, dans sa déclaration à la presse, met en doute les qualités de Madame Van San.

La question des jeunes criminels d'origine étrangère a une nouvelle fois été abordée avec amateurisme. Je songe en l'espèce à l'opposition manifestée par plusieurs partis wallons à l'égard de l'étude de Mme Van

probleem.

Mijns inziens is het vrij evident dat, naar aanleiding van dergelijke – al dan niet juiste – boutespraken van mevrouw van San, er op zijn minst in dit Parlement een interpellatie wordt gehouden.

Hoe dan ook, in om het even welke omstandigheid, kunnen wij ons niet van de indruk ontdoen dat de problematiek van de allochtone jeugdcriminaliteit in deze op een wel erg amateuristische geïmproviseerde wijze is behandeld. Eerst was er het verzet van de Waalse partijen op het ogenblik dat de minister van Justitie is overgegaan tot de opdracht van het onderzoek aan mevrouw van San. Nadien is gebleken – en dit naar aanleiding van de presentatie – dat mevrouw van San heel veel moeilijkheden heeft gehad om een aantal cijfers te verkrijgen. Bepaalde steden en gemeenten van het Waalse landsgedeelte zijn op zijn zachtst gezegd niet bereid geweest om die cijfers ter beschikking te stellen.

Dan was er de merkwaardige aarzeling van de minister van Justitie op het ogenblik van de publicatie. Hij had het rapport reeds enkele maanden gekregen van mevrouw van San. Er zou zagezegd een probleem van vertaling zijn gerezen. Pas na een perslek is hij bereid gevonden om het Parlement in te lichten over het rapport van mevrouw van San. Volgend incident, bij de voorstelling van het onderzoek, was het gegeven dat er onmiddellijk een afwijkend standpunt werd uitgebracht door de dienst Strafrechtelijk beleid. Vervolgens kwam men in een televisiedebat tussen mevrouw van San en mevrouw Reynders tot de vaststelling dat zij elkaar rauw lustten. Inzake deze problematiek wist uiteindelijk niemand nog waar men stond inzake een problematiek die de moeite waard was om daaromtrent een wetenschappelijk onderzoek te organiseren.

Het verhaal eindigt met de tegenstrijdigheden tussen mevrouw van San, die de opdracht had gekregen van de minister van Justitie, en professor De Ruyver, die als expert in de parlementaire onderzoekscommissie aanvankelijk heel dicht aanleunde bij de standpunten van de minister van Justitie. Later werd hij uw veiligheidsadviseur. Après la guerre des polices, il y a la guerre des professeurs.

Ik meen dat het in het dossier over de relatie tussen allochtone jongeren en criminaliteit van groot belang was meer wetenschappelijk inzicht en objectiviteit te krijgen. Vandaag zijn er echter nog veel meer vragen dan antwoorden. Dat komt door de wijze waarop alles werd georganiseerd. Klaarblijkelijk was de regering niet in staat om op een volwassen manier met deze problematiek om te gaan. De allochtone jeugdcriminaliteit blijkt nog altijd een taboe te zijn. Daarentegen is er nood aan transparantie en erkenning van het probleem. De behandeling van het probleem vroeger en ook nu nog bewijst dat men nog ver verwijderd is van wat werd meegedeeld in een aantal publicaties.

Mijnheer de eerste minister, hebben contacten plaatsgevonden tussen de veiligheidsadviseur van de eerste minister en mevrouw van San over haar onderzoeksopdracht? Zo ja, wat was het onderwerp van deze contacten? Werd het onderzoek inderdaad gedwarsboord? Werd aan de toenmalige rijkswacht, thans federale politie, gesuggereerd geen cijfers en statistieken ter beschikking te

San, aux hésitations du ministre Verwilghen concernant la publication du rapport, à l'avis négatif du service de politique pénale et au conflit opposant Mmes Van San et Reynders. Cette question requiert pourtant une vision objective et scientifique. Le rapport de Mme Van San a finalement suscité plus de questions qu'il n'a apporté de réponses. La criminalité chez les jeunes allochtones reste un tabou.

C'est la raison pour laquelle je demande que la clarté soit faite dans ce dossier. Y a-t-il eu des contacts entre le conseiller en sécurité et Mme Van San au sujet de l'étude? Cette étude a-t-elle été boycottée? A-t-on exercé des pressions sur la gendarmerie pour qu'elle ne fournisse pas de chiffres? M. De Ruyver a-t-il agi à la demande du premier ministre ou du gouvernement? Comment le premier ministre réagit-il aux propos de Mme Van San?

stellen? Handelde professor De Ruyver in opdracht van de eerste minister of de regering? Wat doet de regering met de vaststellingen van mevrouw van San?

01.06 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de afgelopen dagen hebben wij met veel aandacht het rapport van de regering in De Standaard en Le Soir gelezen. De eerste minister zal dat zeker met veel aandacht hebben gelezen, al was het maar omdat hij door SP.A-figuren werd voorbijgesprongen. Het feit dat minister Verwilghen in dat rapport helemaal naar beneden is getuimeld, zal hem wel genoeg hebben gedaan.

De reden daarvan, die ook De Standaard aangeeft, is dat het optreden van de heer Verwilghen zeer zwak is. De echte minister van Justitie zou zich in de Wetstraat 16 bevinden. Op gevaar af om weer maar eens te moeten horen of wij niets belangrijkers te doen hebben dan hier over zijn kabinetsmedewerker te komen praten, wens ik toch de eerste minister over dat interview van mevrouw van San in Elsevier te ondervragen, al was het maar omdat mevrouw van San zelf beweert dat de eerste minister zeker geïnteresseerd zal zijn in de conclusie van haar stellingen. Ze zegt meer bepaald, ik citeer: "Ik vrees dat extreem rechts en de populistische varianten de komende jaren meer nog dan in het verleden een factor van betekenis zullen worden in Europa". Dit zal de eerste minister zeer zeker interesseren en het is in dat kader dat ik hem vandaag deze vragen wens te stellen.

Nu kunnen wij daar wel eens mee lachen, – samen met Patrick Dewael en Karel De Gucht zult u zich in het weekend zeer waarschijnlijk vermaakt hebben met dat rapport aan uw collega Verwilghen – maar in feite is dit een dodelijke zaak. U zult zich herinneren dat de verkiezingsuitslag van 1999 bepaald werd door het veiligheidsvraagstuk. De volgende verkiezingscampagne zal eveneens in dit teken staan. De heer Verwilghen werd door u aangeduid als de coördinator van het veiligheidsbeleid en meer bepaald van het veiligheidsplan van deze regering. Hoe meer deze man beschadigd wordt, des te meer de toekomst, het verleden en de oorsprong van uw regering verloochend en beschadigd wordt. Het is dus echt wel belangrijk om goed na te denken over het interview van mevrouw van San.

Toen het rapport van mevrouw van San werd voorgesteld, heb ik haar dat voorspeld en moest zij mij ootmoedig gelijk geven. Ik heb ik haar toen gezegd dat haar verslag te revolutionair was voor de Belgische politieke correctheid. Het bevatte te veel waarheden over Marokkanen, Tunesiërs, Albanezen, Chinezen, enzovoort om ooit nog een kans te maken in dit labyrint van politieke correctheid. Ik heb haar dan ook het beste gewenst en gemeld dat we van haar en haar verslag in de toekomst niets meer zouden horen. Mevrouw Reynders was er als de kippen bij om het rapport-van San te verdrinken in de politieke correctheid.

Niet voor eerste maal zijn mijn woorden profetisch gebleken – u weet dat, mijnheer Coveliers. Ik heb minister Verwilghen hierover reeds geïnterpelleerd omdat ik de eerste minister niet met deze zaak wou lastig vallen. Nu uit mevrouw van San zich over deze hele rel. Ze stortte inmiddels haar hart uit bij een andere vriend van de eerste minister, Hugo Camps. Ze had de regering nog zo op het hart

01.06 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Il est heureux que le premier ministre, M. Verhofstadt, réponde à ces interpellations. Il apparaît de plus en plus comme le véritable ministre de la Justice.

Mme Van San a déclaré dans *Elsevier* qu'elle craignait que l'extrême droite et ses variantes populistes soient un facteur encore plus déterminant en Europe au cours des prochaines années. Il ne faut pas s'en étonner. Les piètres prestations du ministre Verwilghen n'y sont pas étrangères. Les élections de 1999 étaient placées sous le signe de la sécurité, tout comme le scrutin de l'année prochaine. Le ministre Verwilghen était responsable de la coordination de la politique de sécurité. Toute atteinte qui lui est portée est une atteinte aux raisons d'être de ce gouvernement.

Lorsque Mme Van San a présenté ses conclusions au Parlement, je lui ai fait des adieux amicaux. Elle a mis trop de vérités en lumière et son enquête était trop révolutionnaire pour la politique belge. Le temps m'a donné raison. Elle a avoué à Hugo Camps qu'au départ, elle concevait son étude comme une manière d'ouvrir le débat mais que le gouvernement en a fait un sujet tabou. Les résultats de l'enquête, à la fois révolutionnaires et nuancés, rejoignent d'ailleurs le discours que tient le Vlaams Blok depuis des années.

Il ressort de l'entrevue avec Madame Van San que son enquête avait été manipulée par Monsieur De Ruyver. A l'occasion d'un repas, il lui a annoncé qu'elle était chargée de la mission parce qu'il ne souhaitait la confier à aucun de ses collègues belges. Ensuite, il a tout fait pour

gedrukt dat het onderzoek moest worden beschouwd als een manier om het debat op gang te brengen, maar daar wilde de politiek niet aan. Ik citeer: "Na de presentatie van mijn rapport hield iedereen de lippen stijf op elkaar, Justitieminister Verwilghen nog het meest. Iedereen zwijgt erover als het graf. Paars heeft het onderzoek onbespreekbaar gemaakt. Het gevolg is dat de enige partij die er garen uit spint alweer het Vlaams Blok is" Over dat laatste wens ik nu niet uit te weiden, hoewel ik denk dat ze gelijk heeft. Mevrouw van San zegt dus: "Ik heb een rapport binnengebracht...."

(...)

Als de heer Coveliers het goed vindt, praat ik voort. Als u rekening houdt met uw Antwerpse kiezers, zult u ongetwijfeld hetzelfde zeggen als ik, mijnheer Coveliers.

boycotter et contrecarrer le travail de Madame Van San. Avec le concours de la gendarmerie, il a fait en sorte de priver Madame Van San de certains éléments. Aujourd'hui, il se tient coi car il craint que Madame Van San ne fasse des révélations à son sujet. En d'autres termes, l'enquête sur la politique de sécurité et sur les liens entre l'identité ethnique et la criminalité a purement et simplement été sabotée, et en portant son choix sur Madame Van San, Monsieur De Ruyver s'est comporté comme s'il s'était agi d'une nomination politique.

01.07 Hugo Coveliers (VLD): Dat zullen we nog zien.

01.08 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Jawel, jawel, ik denk dat de VLD-kiezers in Antwerpen eigenlijk Vlaams-Blokkers zijn. En volgende keer zullen ze het ook werkelijk worden als u niet oplet, mijnheer Coveliers.

Mevrouw van San, die ik destijds in de commissie het beste heb toegewenst en vaarwel heb gezegd, stelt nu in Elsevier dat er niet meer naar haar wordt geluisterd en dat haar rapport in de prullenbak is verdwenen. Haar invalshoek was inderdaad revolutionair. Het is revolutionair om op een genuanceerde manier te zeggen dat Chinese jongeren niet in criminaliteitsstatistieken voorkomen, terwijl Marokkaanse jongeren wel bepaalde misdrijven plegen en Albanese jongeren weer in andere criminaliteitsstatistieken voorkomen. Ze zegt nu "Dit is revolutionair, want het Vlaams Blok is daar tegen. Het Vlaams Blok zich vergist met de stelling dat alle allochtone jongeren crimineel zijn". Ze vergist zich pour les besoins de la cause, of de heer Camps vergist zich. Wij beweren dit niet, we zeggen al jaren dat dit zo is, dat men de ogen daarvoor moet openen en dat men de nodige maatregelen moet nemen. Helemaal dezelfde conclusie als van San. Of ze er een probleem mee heeft dat wij haar terzake steunen, weet ik niet en het raakt mij ook niet.

Het is echter opmerkelijk dat het rapport-van San nu door de heer De Ruyver wordt gemanipuleerd. Ik vrees dat de eerste minister de bezorgdheid van mevrouw van San zal afwimpelen als hysterie en zal zeggen dat de regering voortborduurde op de ideeën van Marc Verwilghen en mevrouw Reynders. Mevrouw van San gaat gedetailleerd in op haar ontmoeting met de heer De Ruyver.

Zij zegt: "Het was een Kafkaïaanse opdracht. Een ander woord is er niet. De legendarische guerrilla tussen de partijvrienden Verhofstadt en Verwilghen – die onverminderd voortduurt – zorgde voor spookrijders op de weg. De topadviseur van Guy Verhofstadt, professor De Ruyver, bleek zich ook met het onderzoek te bemoeien. Tijdens een etentje zei hij me: "Ik heb u de opdracht gegeven omdat ik het mijn collega's aan de universiteit niet gunde." Vervolgens heeft hij er alles aan gedaan om mij in mijn werk te boycotten. Sterker nog,

01.08 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Le premier ministre est-il au courant de ces faits? Lui-même ou Monsieur De Ruyver connaissaient-ils Madame Van San? Quelle a été la contribution de Monsieur De Ruyver à l'enquête de Madame Van San?

De Ruyver wilde mij liquideren, wat hij uiteindelijk heeft gedaan. Achter de rug van Verwilghen probeerde hij mijn opdrachtschrijving te wijzigen. Waarom? Misschien omdat het tussen Verhofstadt en Verwilghen al jaren koude oorlog is. Het is onvoorstelbaar dat een topadviseur van de premier een onderzoek naar een van de belangrijkste pijnpunten van de samenleving dwarsboomt. Het ging zelfs zover dat hij met de Rijkswacht onder één hoedje speelde om mij de beschikbare cijfers en statistieken te onthouden. Na het onderzoek heb ik van De Ruyver niets meer gehoord. Hij is nu bang dat ik over hem een boekje opendoe.”

Als dit nog maar een inleiding is van het boekje dat zij over De Ruyver kan opendoen, dan denk ik toch dat een Parlement dat zich ernstig neemt het recht heeft hierover de eerste minister aan de tand te voelen. De kern van de getuigenis is namelijk dat niet alleen het veiligheidsbeleid, maar ook het grote onderzoek naar het verband tussen etniciteit en criminaliteit niet alleen gesaboteerd is, in de vuilbak is gegooid en definitief van de baan is. Blijkbaar was het mijnheer De Ruyver die ook mevrouw van San uit de mottenbollen of waar ook heeft gehaald en niet minister Verwilghen of een of andere wetenschappelijke kerngroep. Het was een rechtstreekse politieke benoeming door De Ruyver en dus door de eerste minister. Vandaar mijn vraag aan de eerste minister

Mijnheer de eerste minister, hoe is dat precies gegaan? Kende u mevrouw van San? Kende mijnheer De Ruyver mevrouw van San? Hebt u daar ooit met mijnheer De Ruyver over gesproken? Hebt u hem de opdracht gegeven om haar tijdens een etentje mee te delen dat niet minister Verwilghen maar uzelf haar heeft benoemd? Wat was de opdracht van de heer De Ruyver in deze? Ik neem aan dat hij bij u niet moet kloppen en dat hij niet alles moet vertellen wat hij doet, maar u moet toch eens leren politieke verantwoordelijkheid te nemen in een politiek dossier. Ik herhaal mijn vraag: “Wat was de opdracht van de heer De Ruyver in functie van het onderzoek en het rapport van San?” Daarna zal ik u zeggen wat ik erover denk.

01.09 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik zal vrij kort antwoorden.

De vragen van de heren Van Parys en Annemans gaan namelijk allemaal van dezelfde fout uit. De heer De Ruyver was mijn adviseur niet op het ogenblik van dat onderhoud in 1999. De heer De Ruyver is pas één jaar later mijn adviseur geworden. U uit de hele tijd de beschuldiging dat ik de heer De Ruyver naar mevrouw van San heb gestuurd.

01.10 **Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK)**: (...)

01.11 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dat suggereert u in ieder geval wel. Dat doet u trouwens altijd. U hebt nog nooit een normale vraag gesteld in een commissievergadering. Al uw vragen staan altijd op één of andere manier op de rand van de suggestie.

De heer De Ruyver was in 1999 absoluut niet mijn adviseur. Hij is mijn adviseur geworden in het midden van het jaar 2000, terwijl dat onderhoud in 1999 plaatsvond. Ik vind het beneden alle peil dat een goede medewerker, professor en criminoloog De Ruyver, bekend in

01.11 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Un élément crucial échappe tant à M. Van Parys qu'à M. Annemans: en 1999, M. De Ruyver n'était pas mon conseiller. Il n'a accédé à ce poste qu'en avril 2000, donc longtemps après l'entretien rapporté par Mme Van San.

ons land, die prachtig werk levert voor het op gang brengen van een aantal veranderingsprocessen bij Justitie en politie, op zo'n manier door de heer Annemans en in mindere mate ook door de heer Van Parys belachelijk en verdacht wordt gemaakt.

Mijnheer Annemans, u zou wat meer achting moeten hebben voor mensen die hun job op een ernstige manier uitvoeren dan de manier waarop u uw vraag hier hebt gesteld.

In 1999 heeft de heer De Ruyver inderdaad een onderhoud gehad met mevrouw van San. Daarvan bracht mevrouw van San verslag uit in een interview in *Elsevier*. De heer De Ruyver heeft daarop gereageerd. Het gaat om een voorval uit 1999. Daarmee heb ik niets te maken, want hij was toen mijn medewerker nog niet. Ik heb de heer De Ruyver pas in april 2000 aangenomen. De suggesties die hier geuit worden, raken kant nog wal, en ik vind ze ook beneden alle peil en alleszins niet op het niveau van het Parlement dat op een ernstige manier moet oordelen over het feit of medewerkers in de kabinetten, zoals de heer De Ruyver, die een ernstige medewerker is, hun rol al dan niet goed vervullen. Ik denk dat de heer De Ruyver op een serieuze manier werkt en ook bekwaam is om dat te doen.

Ten eerste, voor mijn antwoord kan ik alleen maar verwijzen naar het antwoord van de heer De Ruyver aan *Elsevier*. Ik veronderstel dat u dat antwoord kent. In meer dan twee bladzijden maakt hij brandhout van wat er over hem en over dat gesprek in 1999 gezegd is. Nogmaals, ik heb er niets mee te maken, want hij was toen mijn medewerker niet, maar ik denk dat de heer De Ruyver over het onderhoud in 1999 klaar en duidelijk is.

Alle insinuaties zijn ongegrond, gezien het onderhoud uit 1999 en niet uit 2000 dateert.

Ten tweede, ik kan ook verwijzen naar de antwoorden van minister Verwilghen op vijf interpellaties van de heren De Crem, Laeremans, en Bourgeois, Laeremans en Verherstraeten, Van Parys en Bourgeois, respectievelijk op 19 september 2000, op 6 november 2001 en op 8 januari 2002. Ik kan minister Verwilghen in zijn antwoorden alleen maar bijtreden. Minister Verwilghen noemt een aantal positieve punten maar plaatst ook een aantal vraagtekens bij dat onderzoek. Ik kan alleen maar vaststellen wat hij daarover zegt. Volgens mij heeft hij daarin geen 100% maar zelfs 200% gelijk.

Mijnheer de voorzitter, dat kan ik als antwoord geven.

De heer De Ruyver zei niet alleen dat al die uitlatingen uit de lucht zijn gegrepen. Daarnaast is er ook een verklaring – dat antwoordde minister Verwilghen ook al op een interpellatie, zodat hier tweemaal tot driemaal toe hetzelfde werk wordt gedaan – van de medewerker van minister Verwilghen, de heer Marc Cools, die wel een expert is. Hij zegt duidelijk dat dit allemaal uit de lucht gegrepen is. De expert-criminoloog van minister Verwilghen van Justitie zegt dus dat die uitlatingen niet kloppen.

Wie gelooft u nu eigenlijk? Gelooft u iemand die in ons land professor is, een degelijke basis als criminoloog heeft, in ons land ook als een van de beste criminologen erkend wordt, en die dagelijks zijn dossiers op ernstige wijze behandelt? Of gelooft u een artikel in

M. De Ruyver est un homme compétent et respecté de tous et il effectue un excellent travail. Il est inconcevable que l'on puisse le soupçonner et porter atteinte à son honneur.

En 1999, il s'est effectivement entretenu avec Mme Van San. Il a réagi de manière circonstanciée à la version des faits de Mme Van San, en la réfutant point par point. Les auteurs des interpellations ont sans aucun doute connaissance de ce démenti. J'estime ces attaques à l'encontre de M. De Ruyver indignes du Parlement.

Le ministre Verwilghen a déjà réagi à cinq interpellations relatives au rapport Van San. J'adhère entièrement à ses points de vue. M. De Ruyver a affirmé que les déclarations de Mme Van San étaient forgées de toutes pièces. Un collaborateur du ministre Verwilghen l'a confirmé. A mon estime, un professeur de criminologie est plus crédible qu'un récit fantaisiste d'*Elsevier*.

L'enquête n'a pas seulement donné lieu à des débats mais a aussi suscité des initiatives. Les recommandations de Mme Van San ont été transmises à la politique criminelle et seront inscrites dans le contexte de la Belgique. Le ministre Verwilghen l'a d'ailleurs indiqué dans sa réponse. M. Annemans ferait mieux de prendre acte des initiatives prises par le gouvernement actuel pour réduire le taux de criminalité et renforcer le sentiment de sécurité, au lieu de s'attarder sur le produit de son imagination perfide. Ainsi, l'expulsion des jeunes criminels roumains est un résultat concret, non un discours.

Elsevier dat totaal uit de lucht gegrepen is en dat bovendien niets te maken heeft met deze regering omdat die gebeurtenissen in 1999 plaatsvonden, op het ogenblik dat de heer De Ruyver bij mij absoluut nog geen enkele opdracht had aangenomen?

Mijnheer de voorzitter, dat geeft mij tot slot de gelegenheid om even te zeggen dat er niet alleen gedebatteerd werd over dat onderzoek. Mevrouw van San is daarover ook uitleg komen geven in de commissievergadering.

De beweringen die hier naar voor worden gebracht als zou minister Verwilghen van Justitie niets met dat onderzoek hebben aangevat, kloppen natuurlijk ook niet. U weet dat de minister van Justitie de dienst strafrechtelijk beleid de opdracht heeft gegeven om de aanbevelingen uit dat rapport te vertalen naar initiatieven. Ook de adviseur-generaal, mevrouw Reynders, is over die omzetting uitleg komen geven in de commissie voor de Justitie. Daaruit bleek dat er op een aantal essentiële punten onenigheid was tussen mevrouw Reynders en mevrouw van San. De door de onderzoekster opgestelde beleidsaanbevelingen werden dus inderdaad overgezonden aan de dienst strafrechtelijk beleid, met het verzoek de beleidsaanbevelingen, die voornamelijk op Nederlandse leest zijn geschoeid, om te zetten in een Belgische context. De adviseur van de dienst voor strafrechtelijk beleid maakte die beleidsnota ook over en legde ze voor aan de commissie voor de Justitie.

De minister van Justitie heeft dat trouwens bevestigd. Dat staat in de antwoorden op de zes interpellaties die daarover werden gehouden. Hij heeft haar verzocht hem een planning te bezorgen met betrekking tot de invulling daarvan. Zodra hij in het bezit van die planning is, zullen uiteraard verdere stappen worden gezet.

Mijnheer Annemans, als u over het beleid terzake wil oordelen; de jeugdcriminaliteit, de instelling in Everberg die werd geopend en nu verder uitbreidt, de beslissingen inzake het jeugdsanctierecht waar ik trouwens heb aangeboden om zelf de interpellaties te beantwoorden en ook de uitwijzing van criminele jongeren naar de landen van herkomst, lijken mij allemaal zaken te zijn die concreet op het terrein werden aangepakt, dit in tegenstelling tot uw insinuaties die op niets zijn gebaseerd, tenzij op uw eigen perfide verbeelding.

01.12 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de eerste minister, inzake de uitwijzing van criminele minderjarigen waren wij verrast deze morgen in de commissie voor de Justitie te vernemen dat bij de twaalf jonge Roemenen die werden uitgewezen vier meerderjarigen waren.

01.12 Tony Van Parys (CD&V): Il m'étonne que le ministre cite précisément l'expulsion des mineurs roumains pour illustrer l'efficacité de la politique qui est mise en œuvre. A ma grande surprise, j'ai appris ce matin en commission de la Justice que quatre des douze Roumains étaient majeurs. Ils ont été mis à la disposition de leur pays, avec toutes les conséquences qui en résultent.

01.13 Eerste minister Guy Verhofstadt: De minister van Justitie heeft daaraan ten minste iets gedaan. U hebt daaraan nooit iets gedaan.

01.13 Guy Verhofstadt, premier ministre: Et puis quoi encore? M. Van Parys aurait-il préféré voir

des criminels majeurs rester en Belgique?

01.14 Tony Van Parys (CD&V): Ik ben geen ambtenaar van het openbaar ministerie.

01.15 Eerste minister **Guy Verhofstadt:** Neen, u bent minister van Justitie geweest en u hebt daaraan nooit iets gedaan.

01.15 Eerste minister **Guy Verhofstadt:** Il s'agit en l'occurrence d'un problème auquel le ministre de la Justice Van Parys n'a jamais apporté la moindre solution.

01.16 Tony Van Parys (CD&V): Het is opvallend dat u zich beroemt op de fameuze maatregel van de uitwijzing als blijkt dat vier van de twaalf criminelen meerderjarig waren, met alle gevolgen van dien.

01.17 Eerste minister **Guy Verhofstadt:** (...)

De **voorzitter:** Mag ik erop wijzen dat iedereen zijn spreekrecht gebruikt op de tijdstippen die daarvoor voorzien zijn. Het woord is aan de heer Van Parys.

01.18 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de eerste minister, ik kom tot de grond van de zaak. Er waren in dit dossier twee mogelijkheden. Het is voor ons onmogelijk uit te maken wie hier gelijk heeft: mevrouw van San of professor De Ruyver. Als de autoriteit die u professor De Ruyver toemeet correct is, dan is er een bijzonder probleem met de persoon aan wie men dit onderzoek heeft toevertrouwd. Als het juist is wat professor De Ruyver heeft gezegd in zijn reactie in Elsevier, waar hij brandhout maakt van het rapport van San, zult u toch eens met de minister van Justitie moeten spreken om te weten te komen op welke manier en wie hij als expert aanduidt. Ik spreek mij daarover niet uit. Ik stel alleen maar vast dat u hier resoluut de kant van professor De Ruyver kiest. U zult natuurlijk wel een reden hebben om dit te doen. De vraag rijst dan hoe men met dit probleem is omgegaan. Het zo belangrijke wetenschappelijke onderzoek naar criminaliteit en allochtone jongeren was en is een belangrijk instrument om een beleid te voeren. Dit werd volgens u klaarblijkelijk op een onzorgvuldige wijze aan iemand toevertrouwd. Dergelijke onderzoeken worden in het algemeen best toevertrouwd aan een team van mensen die terzake de nodige ervaring en kwalificaties hebben. Het is jammer dat men dan de kans heeft gemist om dit te doen.

U had het naar aanleiding van de minister van Justitie over mevrouw Reynders. Tot op vandaag staan wij inzake het wetenschappelijk onderzoek nergens. Ten eerste, er is het rapport van San. Dit rapport is gecontesteerd door de veiligheidsadviseur van de eerste minister.

01.19 Eerste minister **Guy Verhofstadt:** Ik heb u alleen gezegd wat de reactie was van de heer De Ruyver. Lees het artikel in Elsevier, want daarover ging het. Het ging over niet meer dan dat. Hij had het niet over de inhoud maar over de beschuldiging van 1999, vooraleer hij adviseur was. Die heeft hij weerlegd. Zeker tegenover iemand die uit de universiteit van Gent komt zou u enige intellectuele eerlijkheid moeten opbrengen.

01.18 Tony Van Parys (CD&V): Pour en revenir à notre sujet: il ne s'agit pas de savoir qui de Marion Van San ou de Brice De Ruyver a raison. M. De Ruyver met à mal l'étude de Mme Van San et, s'il a raison, il se posera effectivement un problème. Pourquoi Mme Van San a-t-elle été chargée de cette mission? Il ne s'agit jamais que de la énième étude sur les jeunes d'origine étrangère qui finira au fond d'un tiroir. Pourquoi dès lors n'a-t-elle pas été confiée à une personne qui aurait été mesure de la mener à bien? Cette étude ne nous apporte aucun enseignement sur le plan scientifique. M. De Ruyver n'est pas simplement un professeur d'université qui en contredit une autre. Il est le conseiller en sécurité de M. Verhofstadt, premier ministre de son état! La conséquence logique sera que le travail de Mme Van San finira au panier.

01.19 **Guy Verhofstadt,** premier ministre: Je n'ai jamais rien dit de tel! J'ai seulement relaté ce qui s'est passé en 1999, soulignant que M. De Ruyver n'est devenu mon conseiller en sécurité qu'en avril 2000.

01.20 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de eerste minister, in het artikel in De Morgen haalt professor De Ruyver zwaar uit naar de kwaliteit van het onderzoek van San. De minister van Justitie duidt iemand aan en als het onderzoek er dan is wordt het onderuit gehaald door de veiligheidsadviseur van de eerste minister. Dat is het precieze probleem dat ik u wou voorleggen.

Het resultaat is heel concreet dat we vandaag met veel meer vragen dan antwoorden zitten in plaats van een objectief en wetenschappelijk inzicht te krijgen in de materie. Dat is het probleem dat zich voordoet. Dat was al van bij het begin en in de loop van de procedure aanwezig. Door de verschillende zienswijzen binnen de regering en de partijen van de meerderheid was het bijzonder moeilijk om tot een objectief, onafhankelijk onderzoek te komen. Diegene die het geprobeerd heeft, heeft daar klaarblijkelijk de gevolgen van gedragen.

Wie er ook gelijk heeft, het resultaat is dat we vandaag veel meer vragen dan antwoorden hebben in dat dossier. Het was nochtans zeer belangrijk om een beter inzicht te verwerven.

01.21 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, ik bied u mijn excuses aan want blijkbaar bent u gepikeerd om iets dat ik gezegd heb. Ik weet echter niet precies waarom. Ik heb niet uitgevonden dat hij uw veiligheidsadviseur is en ik heb niet de link gelegd tussen de werkzaamheden en mevrouw van San en het feit dat de heer De Ruyver aanvankelijk niet en nadien wel uw veiligheidsadviseur was. Ik heb dat niet uitgevonden, het is geen product van wat u mijn perfide verbeelding noemt. Ik heb gewoon mevrouw van San zelf geciteerd. Mevrouw van San zegt: "de topadviseur van Guy Verhofstadt". Ze zegt niet "die nadien topadviseur zal worden".

01.22 Eerste minister Guy Verhofstadt: Dan is mevrouw Van San fout! En een fout in een artikel neemt de heer Annemans uiteraard gewoon over.

01.23 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik laat in het midden wanneer ze precies met hem gaan eten is en of dat één, twee dan wel drie keer gebeurd is. Dat interesseert mij niet. Hij heeft het niet ontkend, hij is zeker een keer met haar gaan eten toen hij nog geen veiligheidsadviseur was. Zij zegt het tot drie keer toe in dat citaat. Vervolgens eindigt ze met een conclusie die niet het product is van de perfide verbeelding van Annemans, het is gewoon een vaststelling. "Het is natuurlijk onvoorstelbaar dat een topadviseur van de premier een onderzoek naar een belangrijke (...) dwarsboomt". Ze voegt er nog een feit aan toe. Ze zegt dat hij met de invloed die hij heeft bij de rijkswacht geprobeerd heeft om hen ervan te weerhouden

01.20 Tony Van Parys (CD&V): Les circonstances n'ont, en définitive, guère d'importance. Le fait est que l'étude ne pourra servir à rien. Il semble très difficile de mener une enquête objective sur la question. S'efforcer d'y parvenir, c'est s'exposer à de vives contestations.

01.21 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Je dois présenter mes excuses, car visiblement, j'ai vexé le premier ministre. Mais je ne sais pas pourquoi. Le fait que M. De Ruyver soit le conseiller en matière de sécurité du premier ministre n'est tout de même pas le produit de mon imagination perfide, c'est un fait. Je me suis borné à citer Mme Van San. C'est elle qui évoque à plusieurs reprises le "super-conseiller" du premier ministre, pas moi. C'est elle qui prétend qu'en 1999, le conseiller en sécurité du premier ministre a fait pression.

01.22 Guy Verhofstadt, premier ministre: Alors Mme Van San se trompe! Et M. Annemans reprend, sans plus, une erreur qu'il tire d'un article.

01.23 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Je laisserai de côté la date du repas. Je constate que le premier ministre veut faire passer le message suivant: M. De Ruyver est mon conseiller en sécurité et mon ami, un peu de respect s'il vous plaît; Mme Van San a tort et débite des absurdités; M. Verwilghen est mon ami et n'a rien à se reprocher.

haar cijfers te bezorgen waarop ze in haar onderzoek essentieel moest kunnen steunen. Ik laat dus in het midden wie er gaan eten is en of dat één of twee keer is gebeurd. Of er nadien nog gesaboteerd is toen hij wel adviseur was is ook niet zo belangrijk. Het gaat in elk geval niet om de perfide verbeelding van Annemans. Dat wil ik toch ontkennen.

We zien hier vandaag een nieuwe variant. "Wat is dat hier? U zou beter respect hebben voor mijn vriend De Ruyver". Ten tweede: "U moet van San niet zomaar geloven". Het was een parlementaire parafrase op het thema "dat mens is zot". Zij heeft allerlei zaken uit de lucht gegrepen. Ten derde, une fois n'est pas coutume, "Marc Verwilghen is mijn beste vriend. Ik sta helemaal achter hem en hij doet het prachtig." Ik kon echter mijn lach niet bedwingen toen u zei dat het rapport—van San is overgedragen aan de dienst Strafrechtelijk Beleid en dat er voor het beleid wel degelijk rekening mee is gehouden.

Zeg toch niet dat er een stroom van succes vloeit richting de evaluatie die nadien zal worden gemaakt.

Ik herinner mij die séance in de commissie. Mevrouw van San mocht haar rapport komen voorstellen en naast minister Verwilghen nam mevrouw Reynders plaats, inderdaad. Mevrouw van San heeft gesproken en vervolgens, in opdracht van De Ruyver of van Verwilghen, het kan mij niet schelen, maar in alle geval in opdracht van het regime en van uw regering heeft mevrouw Reynders uitdrukkelijk de vis willen verdrinken. Zij heeft zeven of acht wetenschappelijke onderzoeken bovengehaald om mevrouw van San te kunnen zeggen dat zij niet moest verabsoluteren. Het moest allemaal door een grote molen worden gedraaid. Daarop heb ik toen gesteld dat iedereen mevrouw Reynders had gehoord en dat wij van mevrouw van San nooit meer zouden horen. Dat was de waarheid. Doe nu in godsnaam niet of de dienst Strafrechtelijk Onderzoek het waardevolle onderzoek van mevrouw van San – het Vlaams Blok heeft het waardevol genoemd – ergens voor zou gebruiken. Daar gebeurt helemaal niets mee. De oude taboes, de oude politieke correctheid, de oude stoomtram van de paars-groene welvaartsstaat draaien verder. Er zal helemaal niets gebeuren met mevrouw van San. Dat heeft zij hier nog eens uitdrukkelijk en ten behoeve van Hugo Camps en ons allen gezegd. De eerste minister is kwaad omdat wij niet voldoende respect opbrengen voor Brice De Ruyver. Daarmee is de zaak afgelopen.

U beweert dat ik te vroeg oordeel over het veiligheidsbeleid. Ik heb zelfs niet de pretentie daarover te willen oordelen. Voor mij is er maar een iemand die over uw veiligheidsbeleid mag oordelen: de kiezer en die mag dat doen in 2003. Wij zullen hem daadwerkelijk opdragen die zaak te beoordelen en er een goed oordeel over te vellen. Een zaak is duidelijk. Ik heb een motie ingediend, dit ten behoeve van de VLD-collega's, waarin ik vraag dat de heer Brice De Ruyver, indien verder werkzaam op de Wetstraat 16, zich zou onthouden van iedere inmenging in het justitieel beleid van de heer Verwilghen en dat hij zich in de toekomst ver van de bevoegdheden van de heer Verwilghen zou willen houden. Ik weet niet hoe ik het juist heb geformuleerd, maar de voorzitter wil dat wel voorlezen. Wij zullen dan zien of de Kamer het ermee eens is dat Brice De Ruyver zich in het vervolg niet meer mag bemoeien met de bevoegdheden

Pour le surplus, le rapport est confié à la Politique criminelle. Laissez-moi rire! A la demande du gouvernement, Mme Reynders est venue présenter en commission 7 autres études réfutant l'enquête Van San. Il ne fait pas le moindre doute que la précieuse enquête Van San sera mise au placard. Par conséquent, j'ai déposé une motion pour empêcher M. Brice De Ruyver de s'immiscer à l'avenir dans les compétences du ministre Verwilghen.

van de heer Verwilghen.

01.24 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, ten eerste zou ik willen vragen dat men een beetje de historische kritiek zou willen beoefenen. Mevrouw van San heeft vooraleer de opdracht te ontvangen, die werd uitgeschreven door professor Marc Cools van het kabinet van minister Verwilghen, onderzoek gedaan in Nederland, ik meen naar de Antilliaanse jongeren en de jongeren van Aruba. Daarover is nu nog, terecht, wetenschappelijke discussie bezig. Ik verwijs naar Justitiële Verkenningen, een document uitgegeven door het WODC of het ministerie van Justitie van Nederland. Daarin verschijnen herhaaldelijk standpunten daarover. Mij lijkt het niet abnormaal dat een hoogleraar een afwijkend standpunt heeft tegenover de ideeën van een andere hoogleraar. Dat is goed. Iemand heeft ooit gezegd dat uit de botsing van ideeën het licht ontspruit. Dat is een zeer goede zaak en ik vind het goed dat het gebeurt.

Ten tweede en tot zenuwachtigheid van de heer Annemans, moet deze laatste vaststellen dat deze politiek en het tot werkelijkheid maken daarvan, resultaat oplevert. Hij stelt vast dat men bijvoorbeeld in grootsteden als Antwerpen, waar wij beiden wonen, dat ook begint te zien, net als de mensen. Dat is een probleem, want hij voelt daardoor zijn handelsfonds verdwijnen en wegsmelten. Ik begrijp dat. Ik vind dat een normale reactie van collega Annemans. Hij mag dat doen. Samen met hem zal ik dit uiteraard voorleggen aan de kiezer.

Er is echter nog een derde element. Ik denk dat hij ook een beetje aan historische kritiek en lectuur van parlementaire documenten zou moeten doen. Als hij zegt dat mevrouw van San voor het eerst zou hebben gesproken over de aanwezigheid van etnische groepen in de criminaliteit, is dat onjuist. Zij heeft dat duidelijk in kaart gebracht wat de minderjarigen betreft. Ik verwijs naar de verschillende rapporten over de georganiseerde misdaad in België en die samen leidden tot het Europees rapport. Daar staat zeer duidelijk de etniciteit van een aantal groepen in.

Daar staan ook duidelijk de actieve groepen in, met hun nationaliteit erbij. Dat wordt samengevat in een rapport dat door collega Van Parys nog geroemd is tijdens de jongste plenaire vergadering, te weten het rapport dat in de vorige legislatuur door de Senaat gemaakt is. Daarin vindt u perfect al die verwijzingen naar die etnische groepen. Het is dus onjuist dat dit de eerste keer zou zijn. De verdienste van mevrouw van San is dat zij dat heeft toegepast op minderjarigen en dat wordt nu uitgewerkt. Daar wordt nu rekening mee gehouden. Ik denk dat heel wat politiediensten er baat bij hebben dat men dat in kaart gebracht heeft, maar dat varieert natuurlijk elke dag, en daarom moeten ook de maatregelen variëren. Ik denk dat de regering daar heel goed op inspeelt. Hoe vaak mevrouw van San met de heer De Ruyver uit eten geweest is, behoort mijns inziens tot de privacy van beiden. Dat wens ik zelfs niet te weten.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

01.24 Hugo Coveliers (VLD): Cela fait des années qu'une étude concernant des jeunes antillais fait l'objet de vives critiques aux Pays-Bas. Il n'est pas rare que deux professeurs défendent des opinions diamétralement opposées. C'est même une bonne chose. Du choc des idées jaillit la lumière!

La réaction de M. Annemans était parfaitement prévisible, mais par-ci par-là, il semble tout de même avoir sauté quelques passages. Mme Van San mentionne bel et bien les différents groupes ethniques. Ce n'est d'ailleurs pas du tout la première fois que la criminalité est traitée en rapport avec la notion d'appartenance ethnique ou de nationalité, rien n'empêche M. Annemans de le vérifier.

Il convient maintenant de mettre en pratique les convictions et idées nouvellement acquises. Et cela n'a aucun rapport avec le nombre de petits dîners de M. De Ruyver et de Mme Van San.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Gerolf Annemans en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Gerolf Annemans en Tony Van Parys

en het antwoord van de eerste minister,

vraagt aan de regering, en meer bepaald aan de eerste minister, om de veiligheidsadviseur van de eerste minister, de heer Brice De Ruyver, te ontheffen van elke taak of opdracht die op welke wijze ook van aard zou kunnen zijn om met het beleid van minister van Justitie Marc Verwilghen te interfereren."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Gerolf Annemans et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Gerolf Annemans et Tony Van Parys

et la réponse du premier ministre,

demande au gouvernement, et en particulier au premier ministre, de décharger le conseiller du premier ministre en matière de sécurité, M. Brice De Ruyver, de toute tâche ou mission pouvant interférer, d'une quelconque manière, avec la politique du ministre de la Justice, M. Verwilghen."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Willy Cortois, Hugo Coveliers, Denis D'hondt, Charles Janssens, Jan Peeters en Tony Smets.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Willy Cortois, Hugo Coveliers, Denis D'hondt, Charles Janssens, Jan Peeters et Tony Smets.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Samengevoegde vragen van

- de heer Karel Van Hoorebeke aan de eerste minister over "de uitspraak van de Raad van State inzake de radiofrequenties van een aantal Nederlandstalige radiozenders" (nr. 7502)

- de heer Olivier Maingain aan de eerste minister over "de plannen inzake de toekenning van radiofrequenties" (nr. 7577)

- de heer Francis Van den Eynde aan de eerste minister over "de problematiek van de radiofrequenties" (nr. 7673)

02 Questions jointes de

- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "l'arrêt rendu par le Conseil d'Etat à propos des fréquences radio d'un certain nombre de stations radiophoniques néerlandophones" (n° 7502)

- M. Olivier Maingain au premier ministre sur "les plans de fréquence radio" (n° 7577)

- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "la problématique des fréquences radio" (n° 7673)

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de Raad van State zou onlangs de zendfrequentie van een aantal Nederlandstalige radiostations hebben vernietigd. Dit past in een reeds lang aanslepend conflict tussen de Vlaamse en de Franstalige Gemeenschap met betrekking tot de radiofrequenties die aan de beide gemeenschappen kunnen of moeten worden toegekend.

Mijnheer de eerste minister, volgens de media zou u dat dossier, samen met uw vice-eerste ministers, zelf behartigen. Het is eigenaardig dat deze lang aanslepende problematiek opnieuw aan de orde komt. Reeds op 12 november 1998 heb ik de toenmalige minister van Telecommunicatie, de heer Di Rupo, daarover geïnterpelleerd. Daarnaast heb ik hier een persbericht, verschenen op 8 september 2000, met als titel "Einde van de Vlaams-Waalse etheroorlog in zicht". Ik lees even de aanhef: "Onder impuls van de

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le Conseil d'État a annulé la fréquence d'un certain nombre de stations radiophoniques néerlandophones. Ceci est la dernière bataille en date de la guerre des fréquences qui oppose depuis longtemps déjà les communautés flamande et francophone.

Déjà en 2000, on avait promis qu'avant fin 2001 un accord serait conclu, mais ces promesses sont restées vaines. D'après ce qu'on dit, le premier ministre souhaite

federale minister van Telecommunicatie Rik Daems hebben de Vlaamse minister van Media Van Mechelen en zijn Waalse collega Corinne De Permentier een akkoord bereikt over de radiofrequenties. Dit akkoord moet een einde maken aan de meer dan tien jaar durende etheroorlog tussen Vlaanderen en Wallonië. Een gemengde commissie moet tegen eind 2001 een nieuw gecoördineerd radiofrequentieplan voor beide gemeenschappen klaar hebben. Toch wordt nu al vaart gezet achter de 67 nieuwe Vlaamse frequenties die de komst van twee landelijke commerciële zenders mogelijk moet maken". Ik ga niet verder in op het artikel. Ik voeg er evenwel aan toe dat men zegt dat Vlaams mediaminister Van Mechelen alvast een tevreden man was. Het gaf hem immers de mogelijkheid om de komst van de commerciële radio verder af te werken.

Mijnheer de eerste minister, in 1998 heb ik minister Di Rupo hierover geïnterpelleerd. Toen werd een oplossing in het vooruitzicht gesteld. Op 8 september 2000 wordt, blijkbaar onder impuls van minister Daems, een akkoord bereikt tussen de heer Van Mechelen en mevrouw De Permentier. Vandaag is het probleem blijkbaar nog steeds niet opgelost en stellen wij vast dat u dit onopgeloste probleem van de gemeenschappen en gewesten naar u toetrekt. Vandaar mijn vragen, mijnheer de eerste minister.

Ten eerste, kunt u bevestigen dat het probleem nog steeds niet is opgelost? Hoe komt het dat men in september 2000 een oplossing in het vooruitzicht had gesteld, onder impuls van federaal minister Daems? Ten tweede, is het juist dat u dat dossier naar u toe hebt getrokken? Zo ja, welke oplossing stelt u dan in het vooruitzicht?

02.02 Olivier Maingain (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, pour rappeler les éléments de fait déjà évoqués par M. Van Hoorebeke, un arrêt du Conseil d'Etat du 18 avril de cette année a suspendu l'assignation de 20 fréquences reprises dans deux plans d'attribution de fréquence de radiodiffuseurs régionaux en Communauté flamande. Cette suspension fait suite à des recours introduits tant par le gouvernement de la Communauté française que par la RTBF.

Le Conseil d'Etat a constaté qu'une formalité substantielle, prescrite par l'arrêté royal du 10 janvier 1992 – arrêté royal réglementant la radiodiffusion sonore en modulation de fréquence dans la bande 87,5 Mhz–108 Mhz – en son article 2 qui prévoyait une coordination préalable entre les différentes entités communautaires mais aussi avec la Régie des voies aériennes et les administrations étrangères en application de la Convention de Genève, n'avait pas été respectée par la Communauté flamande dans l'attribution de ces fréquences contestées et que l'attribution de ces fréquences était de nature à causer un préjudice difficilement réparable aux radiodiffuseurs déjà établis en communauté française et en particulier à la RTBF.

La guerre des ondes dure depuis une dizaine d'années. Ce n'est pas le fait de l'actuelle majorité mais les tentatives de rapprocher les points de vue se sont heurtées jusqu'à présent à des difficultés tant techniques que politiques. Ce n'est pas la première fois que le gouvernement fédéral cherche à jouer les bons offices dans ce dossier. Différents engagements ont été pris et ce, de manière répétée. A l'évidence, certains problèmes perdurent ou en tout cas

s'occuper personnellement de ce dossier – un de plus – qui ne relève pourtant pas du pouvoir fédéral.

Le problème n'est-il toujours pas résolu? Le premier ministre s'occupe-t-il effectivement de ce dossier? Quelle solution mettra-t-il sur la table?

02.02 Olivier Maingain (MR): Een arrest van de Raad van State van 18 april 2002 heeft de toewijzing van twintig frequenties voor twee radiozenders van de Vlaamse Gemeenschap geschorst.

De Raad van State was van mening dat de frequenties waren toegewezen zonder voorafgaande coördinatie tussen de betrokken partijen en dat die toewijzing bepaalde zenders in de Franse Gemeenschap benadeelde. De pogingen om de uiteenlopende standpunten met elkaar te verzoenen zijn gebotst op technische en politieke problemen die nog steeds aanslepen.

De Vlaamse Gemeenschap respecteert het arrest van de Raad van State echter niet.

Hoe ver staat het met de onderhandelingen die door uw kabinet worden geleid? Welke problemen zijn er nog? Omdat

certain aspects, ceci grâce à des rapprochements de points de vue esquissés de manière assez précise sur certains aspects techniques mais qui n'ont pas débouché entièrement.

Dans la presse, nous avons pu lire récemment qu'il est vrai que la Communauté flamande caractérise son action par le non-respect de l'arrêt du Conseil d'Etat pourtant explicite quant à la suspension des fréquences assignées par le gouvernement flamand début 2001, si je ne me trompe.

Je demande donc au premier ministre quel est l'état actuel des négociations sous l'égide de son cabinet et des ministres associés à la concertation au niveau fédéral?

Quels problèmes demeurent? Y a-t-il eu évolution depuis la précédente tentative de rapprochement des points de vue qui aurait dû aboutir au mois d'avril de cette année étant donné qu'une première date relais avait été annoncée – le 15 avril? Dans quel délai estime-t-il que la procédure de concertation pourrait aboutir? Et si c'est le cas, y aurait-il un juste équilibre de répartition sur cette bande FM entre les deux communautés en tenant compte sans doute pour partie des situations déjà acquises?

02.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik verontschuldigd mij ervoor dat ik te laat ben, maar mijn lokaal ligt in een uithoek van het Parlement. Ik kan mij verontschuldigen voor mijn te laat komen, dat kan niet van iedereen gezegd worden.

Mijnheer de eerste minister, de heer Maingain van de meerderheidspartij FDF heeft u ongetwijfeld op de hoogte gebracht van de feiten, zodat ik mij tot mijn vragen kan beperken. U hebt in de frequentieoorlog die tussen Vlaanderen en Wallonië woedt, het dossier naar u toe getrokken, zoals u meer met moeilijke dossiers doet. U hebt een beroep gedaan op technische experts van beide gemeenschappen om tot een oplossing te komen. De oplossing was ons voor april beloofd, maar tenzij ik verkeerd ben ingelicht, zijn de partijen er nog steeds niet uit. Het benieuwt me dan ook of we hier te maken hebben met een geheim akkoord, wat met deze regering ook geen verbazing zou wekken. Of is men er inderdaad niet in is geslaagd om een akkoord te bereiken en zal de etheroorlog blijven duren, met alle gevolgen van dien? Ik weet dat de eerste minister niet die gewoonte heeft, maar ik luister vaak naar de VRT-radio wanneer ik in Brussel ben, maar de uitzendingen worden vaak door Franse zenders gestoord. Ook in Vlaams-Brabant kent men dit probleem. Het wordt dan ook tijd dat de zaken op punt worden gesteld.

02.04 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, zoals de interpellanten reeds hebben aangegeven is dit hoofdzakelijk een zaak van de gemeenschappen, en niet van de federale overheid. De gemeenschappen moeten onder elkaar een akkoord sluiten over de verdeling van de radiofrequenties op de FM-band. Ik heb enkel mijn diensten aangeboden voor het geval de gemeenschappen geen akkoord kunnen bereiken en voortdurend door de Raad van State worden veroordeeld.

Je tiens à le souligner, monsieur Maingain, il ne s'agit pas seulement

gezegd werd dat 15 april een tussendatum was, vraag ik mij af wanneer het overleg afgerond zal zijn? Zullen de frequenties evenwichtig worden verdeeld, rekening houdend met de reeds verworven situaties?

02.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): A un moment, le premier ministre s'est immiscé dans la guerre des fréquences et s'est approprié le dossier, ce qui n'est pas inhabituel chez lui. Il a alors exprimé son intention de faire appel à des spécialistes de la technique et annoncé une solution pour le mois d'avril de cette année. Or, cette solution semble toujours inexistante. Existe-t-il un accord secret? Ou n'y a-t-il aucune solution? En tout cas, la guerre des ondes continue de faire rage à Bruxelles, ce dont je fais quotidiennement l'expérience.

02.04 Guy Verhofstadt, premier ministre: Cette question est du ressort des Communautés, qui devront conclure un accord à ce sujet. Mais je dois bien constater que les Communautés ne cessent de se chamailler à propos de ce dossier.

Zowel de Franse als de Vlaamse

d'une décision du Conseil d'Etat en 2001 au sujet de l'utilisation des fréquences par la Communauté flamande. Il y a au moins plus de 20 fréquences qui ont été utilisées par la Communauté française et au sujet desquelles le Conseil d'Etat a émis un avis négatif à l'encontre de la Communauté française. Mais ils n'en tiennent absolument pas compte, voilà la réalité aujourd'hui sur le terrain. C'est incroyable! La Communauté française ne tient absolument pas compte d'une décision du Conseil d'Etat. Même attitude maintenant du côté flamand avec la décision intervenue en 2001. Je déplore cette situation.

Het is toch ongelooflijk. De Raad van State doet herhaaldelijk een uitspraak en beide gemeenschappen leggen deze naast zich neer en zetten de etheroorlog voort. Ik tracht de partijen erop te wijzen dat het niet kan dat deze zaak al tien jaar lang aansleept. Ik meende dat mijn voorganger dit had opgelost, maar dit bleek niet het geval te zijn. Dat dossier ligt daar nog altijd. Het enige wat wij proberen te doen is vooruitgang te boeken.

Comme M. Maingain l'a indiqué, on a créé un petit groupe technique chargé de présenter des propositions. Il y en a déjà mais ce ne sont pas des propositions qui règlent l'ensemble du problème.

J'ai demandé à mon collaborateur un rapport sur la situation. J'ai une réunion la semaine prochaine pour essayer de trouver une solution.

Het is mijn gewoonte om een datum voorop te stellen tegen wanneer een probleem moet opgelost zijn. In dit dossier ga ik dat niet doen. Ten eerste is het geen federale bevoegdheid. Ik wil de heer Van Hoorebeke en de heer Mangain wel aanstellen als regeringscommissarissen voor de radiofrequenties, maar dan moeten ze nog op dezelfde golflengte zitten. In dit dossier treed ik op uitdrukkelijk verzoek van de gemeenschappen op.

Ce sont les communautés elles-mêmes qui m'ont demandé d'essayer de trouver une solution au conflit existant en tenant compte des dizaines de décisions et de condamnations prononcées par le Conseil d'Etat. Je vais y travailler dans les prochaines semaines, dans les prochains mois. Je propose que les trois intervenants – MM. Maingain, M. Van Hoorebeke et M. Van den Eynde si cela l'intéresse – m'interpellent à ce sujet en septembre ou octobre afin de savoir où en sera le dossier.

Je répète une fois de plus que ce n'est pas une compétence fédérale; il ne s'agira donc pas de juger et de dire que nous ne serons pas parvenus à trouver un accord le cas échéant. En fait, c'est une compétence des deux communautés. Mais si les deux communautés ne se mettent pas d'accord, je veux bien essayer, dans les prochains mois, de trouver une solution avec ces deux libéraux qui sont concernés par le dossier!

02.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, ik zou natuurlijk graag ingaan op uw suggestie en u in september of oktober opnieuw hierover ondervragen.

02.06 Eerste minister Guy Verhofstadt: Zonder resultaatsverbintenis, mijnheer Van Hoorebeke.

Gemeenschap hebben gebruik gemaakt van frequenties waarover arresten van de Raad van State bestonden die niet werden nageleefd. Ik betreur die toestand.

Ce dossier aurait dû être réglé depuis longtemps, notamment par mon prédécesseur, mais chacun fait comme si de rien n'était. Nous disons tout simplement que c'est inacceptable.

Er werd een technische werkgroep opgericht en volgende week is een vergadering gepland.

Je ne suis pas compétent en la matière, voilà tout ce que je peux vous dire. Si je pouvais, je me ferais un plaisir de vous déléguer cette compétence.

De Gemeenschappen zelf hebben mij gevraagd te interveniëren. Ik stel voor dat u mij alledrie in september of oktober opnieuw interpelleert om een stand van zaken op te maken. Als de Gemeenschappen het niet eens geraken, willen we wel proberen een oplossing te zoeken die bij beide betrokken liberalen in goede aarde valt.

02.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dat is begrepen. U hebt immers uw goede diensten aangeboden, net als de heer Daems in 2000.

02.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dat is niet doorgedaan. Er was een akkoord daarover, maar ja.

02.09 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, ik lees u nog even het persbericht voor. Daarin staat: "Van Mechelen en De Permentier hebben beslist om hiervoor een gezamenlijke studie te laten uitvoeren door een externe operator".

Mijnheer de eerste minister, onder uw goede diensten wordt een werkgroep opgericht en dergelijke meer. Ik deel uw verontwaardiging, mijnheer de eerste minister. Het is onaanvaardbaar dat zo iets reeds tien jaar aansleept. Beide gemeenschappen leggen de uitspraken van de Raad van State naast zich neer en leven die niet na. In 2000 – onder de bevoegdheid van de heer Daems – heeft de Franse Gemeenschap een aantal procedures opgeschort. Nadien werden door de Franstalige Gemeenschap een aantal procedures ingesteld. Dit is inderdaad geen bewijs van goed bestuur door de gemeenschappen. Ik vind het heel goed dat u als federaal eerste minister toch een beetje de voogdij, die de facto aanwezig is, probeert uit te oefenen. U stelt zich vandaag heel bescheiden op, maar wij weten dat alles wat in dit land gebeurt, met uw goedkeuring moet worden uitgevoerd. Uw bescheidenheid vandaag siert u.

In elk geval, daar moet inderdaad een oplossing voor komen. Wij zullen dit op de voet volgen. Hierin zullen wij u echter niet beoordelen op het resultaat. Dit is strikt genomen uw bevoegdheid niet. Er zijn andere dossiers die wel tot uw bevoegdheid behoren en wij zullen te gepaste tijde zien of u al dan niet geslaagd bent voor uw rapport, zoals wij dit weekend hebben gelezen.

02.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb ook een rapport opgesteld over de journalisten van De Standaard. Zij waren allemaal "gebuïsd", daarom hebben zij het niet bekend durven maken.

02.11 Olivier Maingain (MR): Monsieur le président, il faut toujours donner une chance à la patience. Pourquoi ne pas se donner encore le temps de la concertation?

Le premier ministre prétend que cela ne relève pas de la compétence du fédéral. C'est vrai en partie mais je rappelle que l'obligation de coordination impose à l'IBPT – institut sous tutelle d'un ministre fédéral – de veiller à organiser une procédure de coordination entre les communautés. C'est sans doute dans cette procédure de coordination qu'il faudra trouver une réponse à certains problèmes qui restent pendents depuis des années.

A la lecture de l'arrêté royal de 1992, on constate quelques lacunes quant à l'organisation de cette procédure. Il conviendrait d'y réfléchir.

02.12 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral neem ik er akte van – en ik ben er niet

02.09 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je réinterrogerai le premier ministre à ce sujet en septembre et en octobre. Je partage d'ailleurs l'indignation que lui inspire l'exemple de mauvaise administration que nous donnent ainsi les Communautés. Or, je sais qu'il a plus d'influence dans ce dossier qu'il ne veut l'admettre. Il faut une solution. Nous suivrons attentivement l'évolution de la question. Nous ne jugerons toutefois pas le premier ministre à l'aune des résultats obtenus dans ce dossier. Il y en a bien assez d'autres pour cela.

02.11 Olivier Maingain (MR): Laten wij nog wat geduld oefenen en het overleg nog een kans geven.

Krachtens de verplichte coördinatie waarmee het werd belast, moet het BIPT – dat onder het toezicht van de federale minister staat – de coördinatie tussen de Gemeenschappen organiseren. Het is die weg die moet worden bewandeld. Die procedure brengt enkele lacunes aan het licht. Het ware wellicht nuttig zich daarover te beraden.

ontevreden over – dat de eerste minister van mening is dat men altijd en overal de Raad van State moet volgen.

02.13 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Een advies is een advies, mijnheer Van den Eynde. U kent het verschil tussen een advies en een arrest? Zelfs u moet dat weten.

02.14 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, doet u gerust weeral eens pretentius en superieur. Bij de volgende verkiezingen zullen we in Gent wel afrekenen. U mag nu pretentius, superieur en arrogant doen. Dat mag u, maar de afrekening volgt.

02.15 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: U hebt geen gevoel voor humor.

02.16 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Ik ben van mening dat wij het standpunt van de eerste minister over de wijsheid van de Raad van State – een advies of een arrest – indachtig moeten zijn. Wij zullen hem daaraan af en toe herinneren.

Ik noteer dat het liberalisme duidelijk niet de oplossing is voor alle problemen. U ziet het wel. In de ether functioneert het niet en ik vrees, mijnheer de voorzitter, dat het in vele zaken niet functioneert.

02.16 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Le premier ministre peut ergoter sur la différence entre un avis et un arrêt et dédaigner la sagesse du Conseil d'État mais son attitude prétentieuse lui coûtera cher aux élections. Je note que les libéraux ne sont en mesure de résoudre aucun problème, et certainement pas celui de la guerre des ondes.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Question de Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le projet de transfert des demandeurs d'asile déboutés ayant commis des délits" (n° 7500)

03 Vraag van mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het project om de uitgeprocedeerde asielzoekers die een strafbaar feit hebben gepleegd over te plaatsen" (nr. 7500)

03.01 **Marie-Thérèse Coenen** (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, bien qu'elle soit un peu dépassée au niveau de son actualité, ma question permettra de faire le point sur un projet qui n'a pas attiré l'attention de beaucoup dans la presse mais qui me semble important dans sa philosophie.

La presse avait fait état de ce qu'il était envisagé de transférer les demandeurs d'asile déboutés qui avaient commis des délits, des centres pénitenciers vers les centres fermés pour étrangers en situation illégale. Cette décision avait pour objectif, dans le chef du ministre de la Justice, de résoudre d'une manière quelque peu étonnante la problématique de la surpopulation carcérale.

Le personnel de plusieurs centres avait mené des actions de protestation. Ils estimaient que les centres fermés n'étaient nullement habilités à recevoir des personnes délinquantes et qu'ils n'étaient pas formés pour ces tâches tout à fait particulières. Après avoir visité régulièrement ces centres, je peux me rallier à leur point de vue.

03.01 **Marie-Thérèse Coenen** (ECOLO-AGALEV): De minister van Justitie zou uitgeprocedeerde asielzoekers die een misdrijf gepleegd hebben, willen overbrengen van de gevangenis naar een gesloten opvangcentrum voor illegalen. Op die manier wil hij alvast een gedeeltelijke oplossing aanreiken voor het probleem van de overbevolking van de gevangenis. In verscheidene gesloten centra heeft het personeel daartegen geprotesteerd: de centra zijn volgens het personeel niet berekend op de opvang van deze mensen.

Dès lors, je vous pose la question de savoir quels sont finalement les

Heeft uw departement afspraken

accords que vous avez conclus avec le département de la Justice concernant de tels transferts. Quelles solutions concrètes ont été trouvées?

Par ailleurs, à quel accord avez-vous abouti avec le personnel de ces centres, de façon à régler le problème du personnel et des tensions qui s'étaient manifestées à cette occasion?

Je voudrais également attirer votre attention sur le fait que transférer des personnes étrangères délinquantes, qui ne sont nullement en situation illégale ou en procédure de demande d'asile, ressortit d'un amalgame assez facile entre délinquants et résidents des centres fermés. Cette façon de faire risque de porter préjudice aux personnes enfermées dans ces centres. Cette pratique a été dénoncée par le centre pour l'égalité des chances et par Amnesty International.

Dès lors, j'aimerais savoir quels accords vous avez conclus avec le personnel des centres fermés pour trouver une solution et apporter des réponses concrètes à ses protestations.

03.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, j'ai effectivement approuvé, au mois de mai 2002, l'absorption des étrangers maintenus administrativement dans les maisons d'arrêt et les prisons belges. J'ai lié cet accord à toute une série de conditions et règles de travail strictes qui devaient être respectées tout au long de l'opération.

Le transfert d'étrangers vers les centres fermés de l'Office des étrangers du ministère de l'Intérieur, lorsqu'ils ont purgé leur peine ou lorsqu'une libération provisoire a été ordonnée, est légitimé par le fait qu'à cet instant, les étrangers concernés sont considérés comme des personnes qui ne doivent plus accomplir l'exécution de leur peine.

Néanmoins, d'un point de vue administratif, on peut considérer que, bien que l'intéressé ait satisfait à la justice, bénéficier de ses droits ne signifie pas qu'il peut séjourner sur le territoire belge. Dans ce cas, l'administration peut parfaitement exécuter la décision selon laquelle l'intéressé doit quitter le territoire. L'administration a la possibilité de procéder au maintien administratif de l'intéressé en vue de l'éloignement du territoire.

Si, madame, ceux qui étaient dans ce cas respectaient la loi et acceptaient de satisfaire aux ordres de quitter le territoire, l'enfermement dans un centre fermé ne serait pas nécessaire. Je le répète, si on doit les mettre à disposition dans un centre fermé, c'est pour permettre l'expulsion qui, autrement, n'aurait pas lieu. Je l'ai déjà dit et répété, je souhaite que ce soit sur une base volontaire que ces étrangers, en séjour illégal, repartent. Aussi, ne faites pas d'amalgame. Ce ne sont pas des délinquants, mais ils ne respectent pas la loi, dès lors qu'ils n'acceptent pas d'exécuter un ordre de quitter le territoire.

Auparavant, on demandait presque toujours que ceux qui étaient dans les prisons soient détenus dans la même institution en vue de leur éloignement. Ceci ne correspond absolument pas à l'esprit actuel de l'exécution de la réglementation relative aux étrangers. En effet, ce n'est pas parce que l'intéressé a purgé une peine dans une

gemaakt met de minister van Justitie? Zo ja, wat behelzen die afspraken precies, en volgens welk tijdschema zullen ze worden uitgevoerd? Wat werd het personeel van de gesloten centra geantwoord?

Onze fractie heeft al eerder geprotesteerd tegen beslissingen van de minister van Justitie die ertoe bijdragen dat criminaliteit en het statuut van vreemdeling op één hoop gegooid worden. Denkt u niet dat een dergelijke beslissing die verwarring nog zal versterken, en een verslechtering van de levensomstandigheden van de gezinnen in de centra in de hand zal werken?

03.02 Minister **Antoine Duquesne**: Ik heb inderdaad ingestemd met de overheveling van administratief aangehouden vreemdelingen uit de gevangenissen, mits daarbij aan een reeks voorwaarden voldaan wordt.

De overbrenging naar een gesloten centrum van vreemdelingen die hun straf hebben uitgezeten of voorlopig in vrijheid gesteld worden, is gerechtvaardigd door het feit dat deze mensen geen straf meer hoeven uit te zitten, ook al mogen ze niet op het Belgisch grondgebied verblijven. De administratie kan de betrokkenen administratief vasthouden met het oog op hun verwijdering van het grondgebied.

prison qu'au moment de sa libération, il doit être considéré, par définition, comme présentant un danger pour l'ordre public ou la sécurité. Il faut des signes concrets et actuels dans le chef de l'intéressé pour le cataloguer en tant que tel.

Par exemple, le fait que l'intéressé doive – éventuellement contre son gré – quitter le pays peut l'amener à commettre des faits délictueux là où il est détenu et donc représenter un danger pour l'ordre public. Mais, je le rappelle, on ne peut pour autant présumer qu'ils doivent être a priori soumis à un régime carcéral.

Quant au délai endéans lequel les illégaux sont transférés des prisons vers les centres fermés, il est d'environ quatre semaines. Dans un souci d'assurer la qualité de l'accueil des illégaux et pour assurer de bonnes conditions de travail pour le personnel des centres fermés, il faut réserver aux agents des centres fermés un statut équivalent à celui du personnel des établissements pénitentiaires.

J'avais signé, le 24 mai 2000, un protocole avec les organisations syndicales à cet effet, donc, bien avant les négociations dans les prisons. La réalisation des différents aspects de cet accord a demandé beaucoup de temps en raison de la réforme Copernic et des moyens budgétaires restreints.

Le 14 juin, un protocole a été signé, aux termes duquel la carrière Copernic a été définie pour les grades généraux et une carrière spécifique pour les grades particuliers. Pour les deux carrières, il est également tenu compte du caractère particulier de la mission, qui se traduit par un maintien temporaire de la prime de risque (grades généraux) et par l'introduction d'une prime spécifique pour les grades particuliers qui sera versée à partir du 1er janvier 2003. Le personnel infirmier, les membres de la direction recevront également, à partir de cette date, un complément financier sous la forme respectivement d'une prime d'attente et d'un règlement des émoluments.

En outre, une statutarisation de 80% du personnel est prévue, qui consiste en 675 unités. La possibilité a aussi été prévue d'introduire un régime de 36 heures/semaine.

La définition du contenu des missions sera encore affinée sur la base d'une enquête relative aux tâches essentielles. Cet accord garantit dans le même temps une paix sociale pour une période minimale de deux ans.

Ce dialogue ouvert s'est tenu dans la sérénité tant avec les syndicats qu'avec les partenaires du gouvernement. Il permet de poursuivre la politique d'éloignement menée depuis trois ans déjà et qui est de plus en plus vue par les autres pays européens comme l'une des réponses à la problématique de l'immigration illégale.

En effet, comme je l'ai dit dès le départ, cette politique repose sur deux piliers: humanité et respect de la loi, ce qui nous conduit à accueillir sur notre territoire tous ceux qui se trouvent en situation de persécution, en vertu de l'application des conventions, mais fermeté également en faisant en sorte non seulement d'éviter de rendre notre pays par trop attrayant et de procéder aux expulsions quand les décisions sont prises.

L'effet de cette politique est radical puisque l'on constate, non seulement une augmentation du nombre d'expulsions mais, dans le même temps, une diminution vraiment sensible – et la tendance se poursuit actuellement – des fausses demandes d'asile comme on les connaissait dans le passé.

03.03 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le ministre, j'ai bien compris que vous aviez un accord avec les personnes qui, ayant été condamnées à une peine de prison ne sont pas soumises à une mesure d'éloignement du territoire, aboutissent en centre fermé à la fin de leur peine. Ce sont ces personnes-là qui sont transférées immédiatement dans des centres fermés. Il ne s'agit donc pas de transférer des personnes qui doivent subir des peines, pendant la période d'exécution de leur peine. Il s'agit bien d'un transfert d'une prison vers un centre fermé, dans le cadre d'une autre procédure qui est la procédure d'éloignement.

03.03 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Als ik het goed heb, betreft het hier een akkoord met de allochtonen die naar gesloten centra worden overgebracht.

03.04 Antoine Duquesne, ministre: Il y a d'ailleurs des gens qui demandent à pouvoir repartir directement. Il y a donc également des retours volontaires auxquels nous prêtons assistance. Il est clair que les gens ne viennent pas exécuter une peine de prison dans les centres fermés. Tout le monde ne va pas dans les centres fermés, mais seulement quand on se trouve devant une difficulté en cas d'éloignement du territoire.

03.04 Minister **Antoine Duquesne**: Er zijn immers mensen die vragen onmiddellijk opnieuw te vertrekken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De vraag nr. 7544 van de heer Willy Cortois wordt naar een latere datum verschoven.

04 Interpellatie van de heer Ferdy Willems tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitwijzing van Roemeense jongeren" (nr. 1336)

04 Interpellation de M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur "l'expulsion de jeunes Roumains" (n° 1336)

04.01 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn interpellatie is niet ongenueanceerd en zwart-wit.

04.01 Ferdy Willems (VU&ID): Je ne puis nier l'existence de problèmes causés par de jeunes criminels. Je l'ai du reste déjà constaté à mes dépens. Il est un fait que certains jeunes volent, se livrent à des actes de vandalisme, voire à des actes de violence mais il ne faut pas pour autant concevoir une haine généralisée à l'égard de certains groupes ou ethnies, même au sein de cette société de plus en plus dure et de plus en plus à droite.

Er is een zeer ernstig probleem met criminele jongeren. Ik werd hier in de metro door een jonge Maghrebijn met een mes bedreigd toen ik hem op onbetamelijk gedrag had gewezen. Die man was zaken aan het kapotmaken. Hij dreigde mijn ogen te zullen uitsteken. Dit is geen alleenstaand geval. Ik ken juweliers uit mijn streek die schade hebben geleden, anderen die lichamelijk letsel hebben opgelopen en er zijn zelfs mensen die geliefde personen hebben verloren.

Deze feiten brengen mij evenwel niet tot haat jegens Italianen, Columbianen of Maghrebijnen.

Dit belet mij ook niet om vast te houden aan het principe dat ook een schurk in een rechtsstaat rechten heeft. Ik verwijs naar Dutroux die men toch heel veel rechten geeft.

Ik moet ook vaststellen dat wij in onze mentaliteit een zekere verharding – noem het desnoods verrechtsing – zien van onze maatschappij. Ik wijs op een paar fenomenen: een

Je me pose dès lors des questions fondamentales sur l'expulsion d'un groupe de « voyous » roumains, comme on se plaît à les qualifier. Y avait-il suffisamment de raisons d'expulser ces jeunes? Quels critères a-t-on appliqués? Quelle

jeugdopvangcentrum wordt tegenwoordig een jeugdgevangenis genoemd; jeugdpreventie wordt jeugdcriminaliteit. In Everberg zijn de opvoeders cipiers geworden en deze dossiers vandaag gaan ook in dezelfde richting.

Vandaar, mijnheer de minister, mijn concrete vragen, al besef ik zeer goed dat men dit niet moet doen om populair te worden ten aanzien van de publieke opinie, misschien zelfs integendeel. De kernidee blijft dat, als deze maatregelen worden genomen, dit op een behoorlijk wijze, conform de rechtsspraak en een rechtsstaat waardig, moet gebeuren. Dat lijkt me niet steeds het geval te zijn.

Ziehier mijn concrete vragen:

Ten eerste, welke criteria worden gehanteerd? Ik stel vast dat men die jongeren – men noemt ze boefjes – beticht van handtassendiefstallen en van het kraken van parkeermeters. Een logische vraag is of dit op zich voldoende is om iemand uit te wijzen? Daarover rijzen er vragen bij organisaties die zich met jeugdwerk bezighouden.

Heeft de jeugdrechter wel de bevoegdheid om het vonnis “uitwijzing” uit te spreken? Graag zou ik vernemen op welke rechtsspraak dit is gebaseerd.

Wat is de rol van de dienst Vreemdelingenzaken in dit dossier? Ik stel vast dat deze dienst vorige donderdag nog heeft vergaderd in het kader van het juridisch overleg “Vlaamse minderheden” en dat de dienst Vreemdelingenzaken alle verantwoordelijkheid van zich af heeft geschoven. Het is de rechter die het heeft gedaan en wij moeten maar uitvoeren. Mijnheer de minister, zit het zo simpel in elkaar?

Dit doet mij denken aan het Conca-arrest en de vorige discussies, die we hieromtrent voerden. Ten eerste, is het niet opnieuw een collectieve uitwijzing? Kan men niet opnieuw spreken van misleiding van jongeren?

Ik stel die vragen, want we zullen dit – geloof me – ten gronde en tot op het bot uitspitten als dit zo is. Ik vermoed dat het in die richting gaat.

Ten tweede, komen dan ook anderen dan Roemeense jongeren in aanmerking? Dat is logisch natuurlijk, want ik heb in een krant gelezen dat er ook Marokkanen in dat geval zijn.

Ten derde, uw kabinetschef heeft gesteld dat in heel deze procedure zeker rekening wordt gehouden met het feit dat het om minderjarigen gaat. Hij zegt dan en ik citeer: “organisaties in Roemenië zorgen voor de eerste opvang en de verbindingsofficier ter plaatse controleert dit alles”.

Daarbij heb ik de volgende concrete vragen. Over welke organisaties in Roemenië gaat het? Immers, personen die de sector kennen en in Roemenië goed thuis zijn, stellen dat zulke organisaties daar niet zouden zijn.

Een nog belangrijkere vraag is misschien of er ook nadien nog

était la compétence du juge de la jeunesse dans ce dossier? Et celle de l'Office des Etrangers? Une expulsion collective se justifie-t-elle? Des jeunes d'une autre nationalité pourraient-ils également faire l'objet d'une telle expulsion? Tient-on compte du fait qu'il s'agit de mineurs d'âge?

S'enquiert-on préalablement de l'accueil qui leur sera réservé dans leur pays d'origine? Quel est le rôle de leur famille, des autorités? Le contrôle sera-t-il exercé suffisamment longtemps? Existe-t-il un accord bilatéral avec la Roumanie à propos de telles procédures et de l'accueil des jeunes, comme c'est le cas avec la Slovaquie, par exemple? Au besoin, conclura-t-on un tel accord?

A-t-on consulté des experts d'Unicef ou du Commissariat aux droits de l'enfant avant de prendre des mesures aussi radicales? La procédure est-elle conforme à la Convention relative aux droits de l'enfant? A mon sens, plusieurs articles de cette convention sont bafoués: on ne prend pas contact avec les parents, l'assistance juridique est inexistante,... A propos du respect des droits de l'enfant, les rapports des NU sont souvent très critiques à l'égard de la Belgique. Cette expulsion n'est pas de nature à arranger les choses.

Soucieux de flatter l'opinion publique, on expulse à la hâte quelques jeunes Roumains. En attendant, le secteur de l'aide aux victimes est toujours privé de moyens financiers. La coalition arc-en-ciel mène une politique médiatique cynique.

toezicht is. De Roemenen kunnen immers best zeggen dat die jongeren er toekomen, dat ze worden opgevangen, maar wat doen ze volgende maand of volgend jaar?

Ten vierde, wordt er voorafgaand aan de uitwijzing zelf concreet nagegaan hoe de uitgewezen jongeren zullen opgevangen worden, in hun familie of door de overheid? Is dat bij voorbaat concreet gebeurd?

Ten vijfde, bestaat er, zoals dit het geval is met Slowakije, een bilateraal akkoord inzake Roemenië? Bij mijn weten niet. Vandaar, daarbij aansluitend, mijn volgende vraag: is België zinnens landen waar het kinderen terugwijst, van dergelijke bilaterale akkoorden te voorzien?

Ten zesde, mijn belangrijkste vraag: is deze procedure conform het Verdrag voor de Rechten van het Kind? Werd dit voorafgaand nagekeken? Wie werd daarvoor geraadpleegd? Er zijn in dit land voldoende organisaties die deskundig advies kunnen uitbrengen: UNICEF, bevindt zich hier in de Kunstlaan. Er is dus een organisatie ter plaatse. We hebben hier ook het Kinderrechtencommissariaat; het Comité voor de Rechten van het Kind, de vzw Thuis, voor niet-begeleide minderjarigen; de Kinderrechtencoalitie in Vlaanderen.

Ten slotte verwijst ik naar een zeer recente brochure, namelijk "Kindermanifest", waarin uitdrukkelijk op pagina 6 wordt verwezen naar jeugddelinquentie en waarin wordt gesteld dat de overheid blijft schipperen, dat men overhaaste beslissingen neemt, dat het moet geconcretiseerd worden binnen het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind.

Zeer concreet over minderjarigen in asiel, wordt gesteld dat het eerst minderjarigen zijn en dat hierover geen uitgewerkt statuut bestaat en dat de detentie van zulke jongeren eigenlijk niet kan.

Dit zegt men in dit land. Is daarmee rekening gehouden? Werd dat nagekeken?

Ten tweede, sinds de ondertekening door België van het Verdrag voor de Kinderrechten in 1992 brengt ons land regelmatig een verslag uit. Daarop volgt een rapport van de UNO. Ik heb twee dergelijke verslagen in handen. Ze zijn vernietigend voor België. In 1994 diende België zijn eerste verslag in. De commentaar daarop in 1995 in paragraaf 9 was vernietigend. Ik citeer: "Er was een grote zorg voor de kinderen in de asielsituatie in België in 1994. Hun rechten worden ontkend". Men somt deze rechten op. Dat is niet niks. Veel recenter, op 7 juni 2002 verscheen een dergelijk rapport over het Belgisch verslag terzake. Dit rapport is opnieuw vernietigend. Paragraaf 25 stelt dat er nog steeds – de regering geeft dat zelf toe – geen specifieke regelgeving voorhanden is voor niet-vergezelde minderjarige asielzoekers of niet. Op pagina 26 geeft men ons land de volgende aanbevelingen, ik citeer: "Er moeten opvangcentra komen. Het verblijf moet zo kort mogelijk zijn. Er moet een wetgeving terzake komen. Kinderen moeten worden gewezen op hun rechten in de asielpprocedure". Mijnheer de minister, ik ken een Albanees jongetje dat in ons land is toegekomen. Men heeft dat kind 2 minuten ondervraagd in een taal die het niet verstond om te beslissen dat het afgewezen werd. Dat is de realiteit.

Familiehereniging wordt niet nagestreefd. Opvolging van teruggekeerde kinderen worden niet nageleefd. Kortom, hier loopt heel wat fout.

Ik kom tot het Verdrag voor de Kinderrechten dat België heeft geratificeerd. Op 17 juni 1992 verscheen de ratificatie in het Belgisch Staatsblad. Ik som een paar artikelen op waar ons land duidelijk in de fout gaat. Artikel 22 stelt dat men eerst de ouders moet opzoeken. Is dit in het geval van het Albanees jongetje gebeurd? Ik vraag het me af. Als de ouders niet worden gevonden hebben de kinderen dezelfde bescherming als andere kinderen. Is dat gebeurd? Ik vraag het me af. Artikel 37 is nog concreter. Men stelt dat er geen ontorende behandeling of bestraffing van kinderen mag plaatsvinden. Als men een kind terugstuurt naar Roemenië wordt het onteerd want het wordt in eigen land als een boef beschouwd. De vrijheidberoving mag alleen als uiterste maatregel worden toegepast. Hier gebeurt dat frequent. Zelfs als een kind gevangengenomen wordt moet het op basis van zijn leeftijd nog steeds een menselijke behandeling krijgen. Het mag niet samen met volwassenen worden opgesloten. Deze morgen heeft de minister van Justitie verklaard dat er 4 volwassenen bij waren. Men mengt de twee groepen. Dat is een duidelijke inbreuk. Er moet contact met de ouders mogelijk zijn. Wordt daar werk van gemaakt? Ik denk het niet. Is er juridische bijstand? Ik heb er geen weet van. Artikel 40 stelt dat een kind dat een strafbaar feit heeft gepleegd behandeld moet worden met de waardigheid en de eigenwaarde van dit kind. Dit is uitdrukkelijk niet zo.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn laatste vraag. Is het niet cynisch – ik vind geen ander woord – dat deze maatregel inzake de uitwijzing van Roemeense boefjes duidelijk voor de media is bestemd. Dit is een mediagegeven. Daarmee tracht deze regering te scoren! De slachtoffers hebben daar niets aan. Zij staan de facto in de kou. Slachtofferhulp wordt in dit land immers afgebroken. Vanaf 1 januari 1993 is er geen geld meer voor, dixit de minister van Justitie. Mevrouw Vogels zegt hetzelfde in het Vlaams Parlement. De twee excellenties bestrijden mekaar met allerlei teksten. De facto laat men slachtoffers echter in de kou staan en bouwt men slachtofferhulp af. Cynischer kan het niet! Op de rug van kinderen haalt u een mediastunt uit, zogezegd om de slachtoffers ter wille te zijn. De slachtoffers zijn hiermee echter geenszins geholpen. Integendeel, slachtofferhulp waar ze echt nodig is past u niet toe! Ik herhaal dat ik het ronduit cynisch vind. Mijnheer de minister, ik zal uw antwoord met veel aandacht aanhoren.

04.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer Willems, het is voor mij moeilijk om cynisch te zijn. Die problemen behoren niet tot mijn bevoegdheid. Uw vragen zijn voor de minister van Justitie. Ik kan u wel enkele inlichtingen geven.

04.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Ik heb identiek dezelfde twee vragen aan deze minister en de minister van Justitie gesteld. In de Conferentie van voorzitters heeft men ze naar deze commissie verwezen. Welke spelletjes speelt men hier eigenlijk? Ik zal ze onmiddellijk terug indienen bij de minister van Justitie.

04.04 Minister **Antoine Duquesne**: Luister eerst naar mijn antwoord.

04.05 **Ferdie Willems** (VU&ID): Ja, ja.

04.06 Minister **Antoine Duquesne**: De terugleiding van Roemeense minderjarigen die in hun Roemeens milieu van oorsprong diefstallen hebben gepleegd, is een gerechtelijke beslissing die wordt uitgevoerd op bevel van het parket.

De terugleiding van deze minderjarigen naar hun land vond niet plaats op grond van een beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken, noch van zijn gevolmachtigde. Die minderjarigen worden trouwens niet in gesloten centra vastgehouden: het parket levert hen rechtstreeks uit aan de politie van Zaventem.

De taak van het ministerie van Binnenlandse Zaken is in deze zaak beperkt: er wordt medewerking gevraagd aan de dienst Vreemdelingenzaken voor de aankoop van de biljetten en de reservering van de plaatsen, evenals aan de federale politie voor de uitvoering van de beslissing. Het is een gerechtelijke beslissing.

Deze gevallen moeten niet worden verward met de niet-begeleide minderjarige asielzoekers, die onder mijn bevoegdheid ressorteren. Deze laatsten mogen in principe niet het voorwerp uitmaken van een terugleidingsbevel door de dienst Vreemdelingenzaken, behalve indien ze tussen 16 en 18 jaar oud zijn en voldoende maturiteit hebben om te reizen.

In het geval van de Roemeense minderjarigen heeft de verbindingsofficier te Boekarest op verzoek van het parket gecontroleerd of alles normaal is verlopen.

Er bestaat geen bilateraal akkoord op dit vlak en er worden wat mij betreft momenteel geen stappen in die richting ondernomen.

04.07 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik voel mij in uw plaats beschaamd met zo een antwoord. Ik diende identiek dezelfde vragen in op 24 juni 2002 om 11.35u bij u en bij de minister van Justitie. U speelt hier nu een pingpongspelletje door te zeggen dat ik naar de minister van Justitie moet stappen. Ik zal naar de minister van Justitie stappen. Waar is men hier mee bezig? Behandelt men ons hier als clowns? Ik weet het niet meer.

04.08 **Antoine Duquesne**, ministre: Je ne suis pas responsable de l'exécution des décisions de justice.

04.09 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, de Conferentie van voorzitters verwijst mij voor deze vraag naar u. Op de vraag voor Justitie zou het antwoord worden gegeven door de minister van Binnenlandse Zaken en u antwoordt me dit.

Voor wat u wél antwoordt, opent u uw paraplu en de diensten met u. Ik blijf erbij dat minstens moet worden onderzocht – we zullen dat doen op een juridische manier – of een rechter de uitwijzing kan bevelen. Dat is normaal uw taak. Het enige wat u zegt is dat u tickets moet bezorgen. Dat is alles. Ik vraag me af of dit conform de wetgeving is.

04.06 **Antoine Duquesne**, ministre: Vous devriez plutôt adresser votre question au ministre Verwilghen mais je vais néanmoins vous répondre.

C'est la Justice qui a décidé de faire expulser ces mineurs roumains coupables de vols. Je ne suis pas compétent en la matière et les mineurs d'âge n'ont à aucun moment été détenus dans un centre fermé. L'Intérieur n'a été impliqué dans ce dossier que dans la mesure où l'Office des Étrangers contribue à l'achat des billets d'avion et où la police fédérale exécute la décision de la Justice. Il ne peut y avoir de confusion avec les demandeurs d'asile mineurs non accompagnés, qui relèvent bien de ma compétence et qui ne peuvent, en principe, être accompagnés à la frontière.

L'agent de liaison à Bucarest a vérifié que l'opération s'était déroulée normalement. Je ne vois pas de raison d'entreprendre des démarches.

04.07 **Ferdie Willems** (VU&ID): Je serais honteux d'une telle réponse.

04.09 **Ferdie Willems** (VU&ID): J'ai déposé des demandes d'interpellations sur cette affaire en commission de la Justice et en commission de l'Intérieur. Voilà que le ministre Duquesne affirme ne pas être compétent. À quel jeu se livre-t-on? Sommes-nous des bêtes de cirque? Le ministre Duquesne fait en l'espèce office de paratonnerre.

J'estime qu'il faut vérifier si un juge a bien la compétence requise pour ordonner les expulsions dont il est question ici. Une telle enquête est du ressort du ministre de l'Intérieur. J'irai au bout de cette affaire.

04.10 Minister **Antoine Duquesne**: Dat is de beslissing van de rechter. Gelukkig!

04.10 **Antoine Duquesne**, ministre: Il y a une décision judiciaire.

04.11 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik vraag me af of dit de verantwoordelijkheid van de rechter kan zijn. Ik ben geen jurist, maar ik zal het door bevoegde juristen laten onderzoeken.

04.11 **Ferdie Willems** (VU&ID): Je ferai vérifier si le juge est effectivement compétent.

De **voorzitter**: Mijnheer Willems, u hebt gelijk wanneer u zegt dat deze vraag ter behandeling werd doorgeschoven naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Ik zal me niet uitspreken over het feit of de minister, terecht of ten onrechte, meent op sommige van uw vragen niet te kunnen antwoorden en u opnieuw verwijst. Ik denk dat u dit punt moet voorleggen aan de Conferentie van voorzitters. Sta me toe u die raad te geven.

Le **président**: M. Willems a raison de s'insurger contre l'incessant renvoi de sa question d'un ministre à l'autre. La Conférence des présidents doit trancher.

04.12 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb dit reeds gedaan, ik heb op hetzelfde ogenblik, 24 juni 2002, de twee identieke vragen aan de heer Duquesne en aan de minister van Justitie ingediend. Mevrouw Van Weert, die hier vandaag jammer genoeg niet aanwezig kan zijn, heeft hetzelfde gedaan en aan de minister van Justitie een vraag gesteld. Ook zij krijgt in het gele boekje, de verwijzing dat het antwoord zal worden gegeven door de minister van Binnenlandse Zaken.

04.12 **Ferdie Willems** (VU&ID): La manœuvre à laquelle se livre le gouvernement me donne fortement à penser qu'il a quelque chose à cacher.

In welk huis zijn wij hier? Is dit een gekkenhuis?

De **voorzitter**: Ik herhaal u de mogelijkheden die u nog resten, namelijk uw opmerking opnieuw voor te leggen aan de Conferentie van voorzitters.

04.13 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dat zal ik doen, want dit alles doet bij mij het sterkste vermoeden rijzen, dat men niet wil en ook niet kan antwoorden, omdat men in de fout gaat. Als men op die manier van regeringszijde handelt, dan is er wat aan de hand en loopt het fout. Dat is mijn overtuiging, zoniet handelt men zó niet. Als men sterk in z'n schoenen staat, dan doet men dat niet.

De **voorzitter**: Tot nog toe werd alleen een gemotiveerde motie ingediend. Nu ontvang ik ook een gewone motie – op de valreep – getekend door de heren D'hondt, Goris en Janssens. Waarvan akte.

04.14 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, eigenlijk niet, hé?

De **voorzitter**: Eigenlijk niet, maar goed. Het is waar.

04.15 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mag ik u vragen te doen notuleren dat dit in feite niet tijdig is gebeurd? Eigenlijk gaat alleen mijn motie door.

04.15 **Ferdie Willems** (VU&ID): La motion pure et simple a été déposée tardivement. Je souhaite

que cela soit inscrit.

De **voorzitter**: Voor mijn part mag dat worden genotuleerd.

Ik heb even getemporiseerd, gezien de geplogenheden van dit huis. Ik vind dat men niet van een moment van verstrooidheid van sommigen gebruik moet maken om fundamentele meningsverschillen aan bod te laten komen. Dat moet op een ander moment gebeuren.

04.16 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, wij moeten tolerant zijn, maar men is het niet met ons! Men bevecht ons hier met procedures.

De **voorzitter**: Ik laat dat aan anderen over. Ook de interpellanten worden er door mij op gewezen als ze nog een motie willen indienen. Ik doe dat niet altijd publiekelijk, maar in alle vriendschap, voor zover dat in de politiek bestaat.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Ferdy Willems
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt de regering

1. bij dergelijke uitwijzingen gebruik te maken van duidelijke en op voorhand vastgelegde criteria, opgenomen in een uitgewerkt statuut, met inbegrip van een specifieke voogdijregeling voor de niet-begeleide minderjarigen, zowel binnen als buiten de asielcontext;
2. telkens voor ieder individueel geval concreet en op voorhand te onderzoeken of alles verloopt conform het ook door België onderschreven Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind;
3. telkens voor ieder individueel geval concreet en op voorhand te onderzoeken hoe de opvang zal gebeuren in het land van herkomst en ook nadien na te gaan of deze opvang ook gehandhaafd blijft;
4. met de betrokken landen van herkomst bilateraal akkoorden af te sluiten, zoals dit reeds is gebeurd met Slovaakse;
5. tegelijk ook de slachtofferhulp te handhaven en, waar nodig, deze nog uit te breiden."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Ferdy Willems
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement

1. d'utiliser, dans le cadre de telles expulsions, des critères précis fixés préalablement dans un statut élaboré, en ce compris un régime de tutelle spécifique pour les mineurs non accompagnés, tant dans le contexte du droit d'asile qu'en dehors de celui-ci;
2. d'examiner préalablement et concrètement pour chaque cas individuel si tout se déroule conformément à la Convention relative aux droits de l'enfant du 20 novembre 1989, également ratifiée par la Belgique;
3. d'examiner préalablement et concrètement pour chaque cas individuel comment la prise en charge se déroulera dans le pays d'origine et d'également contrôler par la suite si cette prise en charge se poursuit;
4. de conclure des accords bilatéraux avec les pays d'origine concernés, comme c'est déjà le cas avec la Slovaquie;
5. de maintenir l'aide aux victimes et, si nécessaire, de l'étendre."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Stef Goris en Charles Janssens.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Stef Goris et Charles Janssens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

05 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het optreden van de burgemeester en de commandant van de federale politie naar aanleiding van de vreedzame manifestatie op zondag 16 juni 2002 van Halle naar Linkebeek" (nr. 7625)

05 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention du bourgmestre et du commandant de la police fédérale à l'occasion de la manifestation pacifique rejoignant, le dimanche 16 juin 2002, Hal à Linkebeek" (n° 7625)

05.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor uw lankmoedigheid, die mij heel lang zal bijblijven.

Mijnheer de minister, op 16 juni werd door een aantal Vlaamse organisaties een optocht georganiseerd van Halle naar Linkebeek. Op de markt te Linkebeek werd rond 16.30 uur, op het ogenblik dat de manifestatie ontbonden zou worden, een eindtoespraak gehouden door de voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging en op het einde werd de Vlaamse Leeuw gezongen. Tijdens het zingen van het officieel Vlaams lied werd de voorzitter van het organiserend comité ostentatief aangemaand de vreedzame bijeenkomst, die tot dat ogenblik zonder enig incident was verlopen, onmiddellijk te beëindigen. Alle aanwezigen hebben kunnen zien dat de commandant naar de voorzitter is gestapt en hem aanmaande om onmiddellijk te stoppen. Vele aanwezigen vonden het totaal ongepast dat tijdens het zingen van de Vlaamse Leeuw, toen reeds voldoende duidelijk was dat nadien de manifestatie ontbonden zou worden en nadat dit ook aan de commandant duidelijk was gemaakt, de commandant van de federale politie zo ostentatief optrad.

Later werd vernomen dat de commandant is opgetreden op verzoek van de burgemeester van Linkebeek die niet wou dat in zijn gemeente een toespraak werd gehouden en de Vlaamse Leeuw werd gezongen.

Mijnheer de minister, is het correct dat de burgemeester van Linkebeek aan de federale politie de opdracht heeft gegeven te verhinderen dat bij het einde van de manifestatie een toespraak in het Nederlands zou worden gehouden en de Vlaamse Leeuw zou worden gezongen? Zo niet, waarom is het hoofd van de federale politie tijdens het zingen van de Vlaamse Leeuw ostentatief duidelijk komen maken dat het afgelopen moest zijn? Moet het hoofd van de federale politie geen respect opbrengen voor het Vlaams volkslied, erkend door de Vlaamse Gemeenschap en tijdens het zingen ervan niet manifest optreden zoals hij gedaan heeft? Kunt u volledigheidshalve bevestigen dat er geen incidenten zijn gebeurd en dat het optreden van de federale politie bijgevolg zinloos was en provocatief.

05.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, ik geef een opsomming van de richtlijnen van de burgemeester van Linkebeek: geen gebruik van geluidsversterkende middelen, verbod om pamfletten en andere op de openbare weg te gooien, verbod om op de openbare weg toespraken te houden en het zorgen voor een eigen ordedienst. De burgemeester wenste een strikte naleving van deze voorwaarden. Zo niet, moesten de politiediensten zowel de federale politie als de lokale politie op te treden. Het houden van een

05.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le 16 juin 2002 s'est tenue sur la place de Linkebeek la cérémonie de clôture d'une manifestation pacifique organisée par diverses organisations flamandes. Alors que les participants entonnaient le *Vlaamse leeuw*, le commandant de la police fédérale a sommé le président du comité organisateur de mettre immédiatement fin à l'événement. De nombreuses personnes présentes s'en sont offusquées. Il s'est avéré ultérieurement que cette décision émanait du bourgmestre de Linkebeek qui ne souhaitait pas que soient prononcés des discours flamingants dans sa commune, ni que l'on y chante le *Vlaamse leeuw*.

Est-il exact que la police est intervenue sur l'ordre du bourgmestre de Linkebeek? Un commandant de la police fédérale n'est-il pas censé témoigner du respect pour l'hymne national flamand? L'intervention de la police n'était-elle pas inutile et provocatrice?

05.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Le bourgmestre avait autorisé la manifestation à condition qu'il ne soit pas fait usage d'amplificateurs de son, que l'on ne distribue pas de tracts sur la voie publique, que l'on ne tienne pas de discours public et

toespraak en het zingen van liederen vallen onder deze richtlijnen. Het optreden van een officier van de federale politie is het rechtstreeks gevolg van de hierboven vermelde richtlijnen. De afspraak met de politiedienst was dat bij het einde van de optocht een kort dankwoord zou worden gedoogd. Toen de voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging na een politieke toespraak van 5 minuten als afsluiter de Vlaamse Leeuw lanceerde, heeft de officier na het zingen van een paar strofes discreet gevraagd de eerder gemaakte afspraken te respecteren. Na afloop toonde de organisator zich tevreden over de houding van de politiediensten.

Het is correct dat er geen incidenten hebben plaatsgevonden. Het optreden van een officier van de federale politie was niet zinloos maar heeft alles van doen met de naleving van de richtlijnen van de administratieve overheid en moet niet beschouwd worden als het gevolg van specifieke incidenten.

que les organisateurs prévoient leur propre service d'ordre. Le discours et les chants ne respectaient pas ces conditions et la police est intervenue discrètement pour faire respecter l'ordre du bourgmestre, qui avait demandé de veiller scrupuleusement au bon déroulement de la manifestation. Il a été demandé au président de se conformer à ce qui avait été convenu. Cette attitude est donc conforme aux directives des autorités locales et n'était aucunement dictée par un incident spécifique.

05.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, uw antwoord is zeer duidelijk. U stelt onomwonden dat de officier van politie uitgevoerd heeft wat hem werd opgelegd door de burgemeester van Linkebeek. U bent een democraat en draagt de vrije meningsuiting hoog in het vaandel. Een verbod van de burgemeester van Linkebeek om geen geluidsversterkende middelen te mogen gebruiken, geen toespraken te mogen houden en geen Vlaamse Leeuw te mogen zingen druist in tegen alle regels van een democratische rechtsstaat dat ons land is. Het is een echte schande. Ik hoop dat u te gepasten tijde aan de burgemeester van Linkebeek zult duidelijk maken dat zijn eisen totaal onaanvaardbaar waren.

05.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La police n'a donc fait qu'exécuter les ordres. J'estime que l'interdiction d'utiliser des amplificateurs, de prononcer des discours et de chanter le *Vlaamse leeuw* est scandaleuse et indigne d'une démocratie. C'est une atteinte à la liberté d'expression. Il n'y a toutefois rien à reprocher à l'officier de police. La police s'est par ailleurs comportée très correctement pendant toute la manifestation.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De interpellatie nr. 1341 van mevrouw Els Van Weert wordt ingetrokken.

06 **Samengevoegde interpellaties en vraag van**

- de heer Ferdy Willems tot de minister van Justitie over "de persberichten als zou elk beroep van politieke vluchtelingen bij de Raad van State op voorhand worden afgewezen" (nr. 1339)
- de heer Ferdy Willems tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de persberichten als zou elk beroep van politieke vluchtelingen bij de Raad van State op voorhand worden afgewezen" (nr. 1340)
- mevrouw Fauzaya Talhaoui aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het annulatieberoep ingesteld door vluchtelingen bij de Raad van State en de houding van de auditeur" (nr. 7715)

06 **Interpellations et question jointes de**

- M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "les articles parus dans la presse selon lesquels tous les recours introduits au Conseil d'Etat par des réfugiés politiques seraient rejetés d'avance" (n° 1339)
- M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur "les articles parus dans la presse selon lesquels tous les recours introduits au Conseil d'Etat par des réfugiés politiques seraient rejetés d'avance" (n° 1340)
- Mme Fauzaya Talhaoui au ministre de l'Intérieur sur "le recours en annulation introduit par des réfugiés devant le Conseil d'Etat et l'attitude de l'auditeur" (n° 7715)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken.)

(La réponse sera fournie par le ministre de l'Intérieur.)

06.01 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, de oorzaak van deze interpellatie is te zoeken in een persbericht van 25 juni over deze materie. Daarin worden drie elementen aangebracht. Ten eerste, de beschuldiging is niet gering. Is er toch een positief advies, dan is dat een zware beschuldiging. Ten tweede, de aanklager is met name genoemd, Philip Van Royen. Eveneens met name genoemd, Pieter Degryse, directeur van het Overlegcentrum voor Integratie van Vluchtelingen, zegt letterlijk: "Je zult de richtlijn van de auditeur niet zwart op wit vinden, maar ik hoor van verschillende mensen dat hij enkel met negatieve adviezen van zijn administratie rekening houdt en genoeg neemt".

Ten derde, onder schuilnaam zeggen contractuele juristen die bij de Raad van State zijn aangeworven om de achterstand weg te werken letterlijk: "Wij zijn hier een paar maanden geleden vol goede moed begonnen, maar wij zijn het meer dan zat. Wij bereiden de dossiers voor die onze auditeur moet gaan "bepreien" bij de rechters, maar als wij het wagen een dossier positief te beoordelen, krijgen wij het gegarandeerd terug op ons bureau tot wij een negatief advies formuleren. De orders van de auditeur zijn duidelijk: geen enkele asielzoeker mag zijn gram halen bij de Raad van State, ook al zijn er gegronde redenen om beroep aan te tekenen". Dit citaat is dus ook niet niks.

Ten slotte is er een collega, volksvertegenwoordiger Fauzaya Talhaoui, die op de frontpagina van een krant letterlijk verklaart: "In het verleden kregen mensen ook al opdracht om negatieve adviezen te formuleren; er was geen schriftelijke richtlijn, maar in de praktijk werden enkel negatieve beoordelingen door de auditeur aanvaard. Ik heb contact gehad met een aantal juristen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en zij vertellen mij hetzelfde verhaal". Tot daar mevrouw Talhaoui letterlijk in De Morgen van 25 juni laatstleden.

De beschuldigde is ook niet de geringste. Het gaat met name om auditeur Verhulst en naar verluidt zou er een communautair addertje onder het gras zitten. Aan Franstalige zijde zou men deze beschuldigingen immers niet hard kunnen maken omdat ze daar niet gegrond zijn. Vandaar mijn heel concrete vragen.

Mijnheer de minister, ten eerste, hoe evalueert u die persberichten? Ten tweede, bent u bereid hierover een grondig onderzoek te laten gebeuren en de resultaten mee te delen aan het Parlement? Ten derde, welke maatregelen zijn mogelijk indien deze berichten worden bevestigd? Er zijn immers administratieve, juridische, stafrechtelijke, proceduriële, institutionele en andere maatregelen mogelijk. Ten vierde, indien de berichten niet conform de waarheid zijn, komt er dan een rechtzetting of een gerechtelijke actie tegen wie de berichten de wereld heeft ingestuurd? Ten vijfde, komen hier geen essentiële waarden in het gedrang, zoals de geloofwaardigheid van het gerechtelijk apparaat en het bestaan zelf van onze rechtsstaat? Ik weet dat dit grote woorden zijn, maar als de Raad van State zodanig optreedt dat geen enkel beroep ontvankelijk is, hoe gegrond ook, dan zijn wij aan deze zware terminologie toe.

06.02 Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter,

06.01 Ferdy Willems (VU&ID): Selon une information parue dans la presse le 25 juin, tout recours introduit au Conseil d'Etat par un réfugié ferait l'objet d'un rejet *a priori*. Par ailleurs, les juristes contractuels seraient incités à émettre des avis négatifs. Selon les instructions des auditeurs, les demandeurs d'asile n'auraient aucune chance d'obtenir gain de cause au Conseil d'Etat.

Dans le quotidien *De Morgen* du 25 juin, Mme Fauzaya Talhaoui explique que plusieurs membres du personnel des conseillers d'Etat lui ont confirmé qu'ils sont contraints, par l'auditeur Verhulst, de rendre des avis négatifs.

Comment le ministre évalue-t-il les informations parues dans la presse? Le ministre a-t-il l'intention de faire procéder à une enquête à ce sujet? Quelles mesures seront-elles nécessaires si les informations précitées s'avèrent fondées? Comment le ministre a-t-il l'intention de réagir si les accusations portées à l'encontre de l'auditeur ne sont pas fondées? Des valeurs essentielles et la crédibilité de la jurisprudence de notre Etat de droit ne sont-elles pas compromises?

06.02 Fauzaya Talhaoui

ik meende dat er nog een interpellatie was, maar blijkbaar zijn, om begrijpelijke redenen, sommige mensen afwezig.

Mijnheer de minister, ik zal het kort houden, want ik word in de commissie voor de Justitie verwacht. Ik had de minister ook graag ondervraagd over de annulatie- en schorsingsberoepen van vluchtelingen bij de Raad van State en de zogenaamde vooringenomenheid van de auditeur die deze beroepen behandelt, wat in de pers werd gemeld.

Uit krantenberichten hebben wij dit nieuws inderdaad vernomen en ik ben zelf gecontacteerd in verband met de houding van de bewuste auditeur, de heer Verhulst. Ondertussen heb ik navraag gedaan bij advocaten en juristen die zich bij de Raad van State bezighouden met annulatieberoepen inzake vreemdelingen, meer bepaald annulatie- en schorsingsberoepen van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen.

Welnu, al deze mensen wezen mij op de zogenaamde legalistische, rigide manier van werken van de heer Verhulst bij de behandeling van voormelde beroepen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij leven in een rechtsstaat. Wij hebben in onze vreemdelingen- en vluchtelingenwet ingeschreven dat annulatie- en schorsingsberoepen bij de raad van State mogelijk zijn en ik denk dat eenieder die zich in die omstandigheden bevindt het recht heeft om beroep in te stellen bij de Raad van State. Wij weten ook dat heel veel annulatie- en schorsingsberoepen tegen de bevestigende beslissingen van de commissaris-generaal worden afgewezen. Als dat op een correcte en gemotiveerde wijze gebeurt, heb ik daar geen bezwaar tegen, maar als bepaalde beslissingen van bovenuit worden gestuurd en wel in die zin dat alleen negatieve beslissingen mogen worden geadviseerd, dan is dat voor mij onaanvaardbaar en een rechtsstaat onwaardig.

Aangezien het vreemdelingencontentieux bij de Raad van State meer dan 70% van de zaken uitmaakt, vraag ik mij af in hoeverre de staatsraden zelf nog de zaak kunnen onderzoeken op de correcte behandeling ervan en met de juiste motivering door de dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Laten deze staatsraden zich niet veeleer onbewust leiden door het advies van de auditeur?

Ik weet wel dat de staatsraden onafhankelijk oordelen, maar gezien de werklast heb ik toch vragen bij de invloed van de auditeur en ik wens hierbij graag naar twee zaken te verwijzen, namelijk de zaak-Opgrimbie en de zaak-Deurganckdok waar reikhalzend naar het advies van de auditeur wordt uitgekeken. Dit advies is blijkbaar zeer belangrijk en kan van invloed zijn bij de beslissing van de staatsraden.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen hoe een dergelijke procedure bij de Raad van State verloopt. Zelf ben ik immers geen advocate maar ik denk dat velen onder ons niet goed weten hoe een dergelijke procedure met een auditeur verloopt. Wordt de auditeur automatisch gevolgd door de staatsraden? Hoeveel Nederlandstalige auditeurs behandelen het vreemdelingencontentieux? Bestaan er

(AGALEV-ECOLO): La partialité de l'auditeur Verhulst en ce qui concerne les recours en annulation et en suspension des demandeurs d'asile au Conseil d'Etat a été confirmée par le personnel. L'auditeur adopterait une attitude rigide et légaliste. Nous vivons dans un Etat de droit et le recours auprès du Conseil d'Etat est un droit. Les demandeurs d'asile peuvent être déboutés mais la décision doit alors être motivée. Qu'un supérieur hiérarchique contraigne le personnel à formuler des avis dans un sens déterminé est indigne d'un Etat de droit. Les conseillers d'Etat opèrent de manière autonome mais d'autres affaires indiquent que l'avis des auditeurs peut avoir une influence déterminante.

Quel est exactement le déroulement de la procédure devant le Conseil d'Etat? Les conseillers d'Etat suivent-ils généralement l'avis des auditeurs? Combien de conseillers d'Etat traitent-ils de recours en annulation de réfugiés et de personnes en cours de procédure de régularisation? Existe-t-il une différence significative entre le nombre de rejets prononcés par de la chambre néerlandophone, d'une part, et la chambre francophone, d'autre part?

officieuze of interne richtlijnen vanwege de auditeurs of van anderen die de contractuele juristen in de richting van een negatieve beslissing duwen? Bestaan er aanwijzingen van dat de jurist die een schorsing of een vernietiging voorstelt, door de bovengenoemde auditeur wordt teruggestuurd om het huiswerk over te doen? Geeft de auditeur orders aan zijn medewerkers? Bestaat er een groot verschil tussen de Franstalige en de Nederlandstalige kamers inzake die weigeringsbeslissingen? Bestaan hierover concrete cijfers?

Mijnheer de voorzitter, ik ben wel geen effectief lid van de commissie, maar ik meen dat het interessant zou kunnen zijn om de cijfers te vergelijken. Het is niet mijn bedoeling de heer Verhulst te willen beschuldigen, maar toch stel ik voor op een objectieve manier de cijfers te bekijken.

06.03 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, il y a des questions qui m'étonneront toujours, malgré le fait que je sois juriste. Il y a des choses qui font partie des principes de fonctionnement de nos institutions démocratiques.

En vertu de la séparation des pouvoirs et de la totale indépendance dont jouit le Conseil d'Etat – siège comme auditorat –, je n'ai évidemment aucune conduite à dicter à qui que ce soit au sein de la plus haute juridiction administrative du pays. Et heureusement, madame! C'est le contraire qui serait inquiétant.

Je n'ai pas davantage de sanction à leur infliger au motif que les uns ou les autres annuleraient ou suspendraient trop souvent ou pas assez souvent à mon goût les décisions que rendent les instances d'asile.

Et puis surtout, je voudrais que l'on m'explique objectivement pourquoi ce sont nécessairement ceux qui annuleraient ou suspendraient le moins les décisions concernant des demandeurs d'asile déboutés qui seraient nécessairement dans l'erreur et que ce soit à eux qu'il faudrait jeter la pierre?

Ce qui est par contre probable, c'est qu'un nombre très important de candidats réfugiés s'adressent à la plus haute juridiction administrative du Royaume, non pas parce qu'ils considèrent que les décisions de refus les concernant violeraient telle ou telle règle de droit ou encore moins parce que les instances d'asile se seraient trompées à leur égard, mais bien pour prolonger leur droit à l'aide sociale. Car, comme vous le savez, le simple dépôt d'un recours au Conseil d'Etat a pour effet que le CPAS est tenu de poursuivre l'aide sociale, cela alors même que le demandeur d'asile débouté est en séjour illégal et qu'il pourrait, de ce fait, être éloigné à tout moment. Ce principe édicté par la Cour d'arbitrage il y a quatre ans a fait exploser le nombre de recours au Conseil d'Etat pour des raisons totalement étrangères à la qualité des décisions prises en matière d'asile laquelle n'a d'ailleurs cessé de s'améliorer.

Pour le reste, le Conseil d'Etat, que j'ai bien sûr interrogé, m'assure qu'aucun membre de l'auditorat ne donne de consigne générale à ses collaborateurs les invitant à se prononcer négativement sur les recours formés par des demandeurs d'asile déboutés ni, du reste, par quelqu'autre catégorie de justiciables que ce soit.

06.03 Minister **Antoine Duquesne**: Krachtens de scheiding der machten en de volledige onafhankelijkheid van de Raad van State, komt het mij niet toe wie dan ook een bepaalde houding voor te schrijven of enige sanctie op te leggen met als argument dat sommigen de beslissingen van de instanties die over de asielaanvragen oordelen al te vaak zouden vernietigen of opschorten. Waarom zouden degenen die de beslissingen met betrekking tot afgewezen asielaanvragen het minste vernietigen of schorsen noodzakelijkerwijze ongelijk hebben? Wat daarentegen wel waarschijnlijk is, is dat een zeer groot aantal kandidaat-vluchtelingen zich tot de Raad van State wenden om langer recht op maatschappelijke dienstverlening te hebben. Voor de rest verzekert de Raad van State mij dat geen enkel lid van het auditoraat richtlijnen geeft aan zijn medewerkers om zich negatief uit te spreken over het beroep ingesteld door asielzoekers wier aanvraag werd afgewezen.

De onderscheiden kamers beoordelen die dossiers inderdaad niet altijd op dezelfde manier, maar die verschillen kunnen niet alleen aan de taalrol worden toegeschreven.

De Raad van State kan altijd een algemene vergadering van zijn leden bijeenroepen om

Il existe certes des divergences d'appréciation dans cette matière entre les différentes chambres mais pas seulement en fonction de leur rôle linguistique. Des divergences de jurisprudence entre chambres – et à nouveau pas nécessairement de rôles linguistiques opposés – se rencontrent également dans d'autres matières.

Le Conseil d'Etat a toujours la possibilité de convoquer une assemblée générale de tous ses membres pour aplanir des divergences de jurisprudence qui apparaîtraient entre ses chambres. C'est expressément prévu par les lois coordonnées. Il existe au sein du Conseil d'Etat une commission dont une des missions est précisément de réfléchir au moyen d'unifier la jurisprudence entre les différentes chambres.

L'explosion du nombre de recours en matière d'étrangers a amené un nombre sans cesse croissant de magistrats à devoir se prononcer sur ce type de dossiers. L'immense majorité de la production jurisprudentielle du Conseil d'Etat concerne désormais les étrangers. Ne fût-ce que pour des raisons purement statistiques, le risque de voir des décisions diverger est mathématiquement nettement plus élevé dans ce contentieux que dans ceux générant moins de recours.

Une comptabilité n'est pas tenue à propos des taux respectifs d'annulation en fonction des différentes Chambres traitant du contentieux étranger. Les rapports annuels successifs du Conseil d'Etat, dont je vous recommande par ailleurs la lecture, n'en tiennent pas davantage.

06.04 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de minister, u zegt geen sancties te kunnen treffen. Nochtans is er een zeer concrete aanklacht. Blijkbaar laat u deze kans voorbijgaan.

Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat een aantal beroepen niet gegrond zijn en dat de indieners dit op voorhand weten, maar daarover gaat het vandaag niet. Ik had ook verwacht dat u cijfers zou hebben gegeven per taalgemeenschap of per staatsraad. U zegt dat we er geen boekhouding van moeten bijhouden, maar zo moeilijk kan het niet zijn om de cijfers te bezorgen. Ik zal dan ook een schriftelijke vraag stellen zodat ik de juiste cijfers per betrokken magistraat krijg.

Uit uw teleurstellend antwoord leid ik ook af dat u buiten de korte raadpleging die u hebt verricht, geen onderzoek zult doen. Als de gegevens kloppen, dan kunnen deze praktijken blijven voortduren, wat een rechtstaat onwaardig is. Als ze niet kloppen, komt er zelfs geen rechtzetting of een klacht en wordt de geloofwaardigheid van de rechtstaat ondergraven. Ik wijs u erop dat een magistraat of een auditeur zich niet tegen dergelijke aanklachten kan verweren. U kunt dit wel, maar doet het blijkbaar niet. Als de overheid zo lauw reageert, dan moet er ergens toch iets fout lopen.

Om die reden dien ik een motie van aanbeveling in waarin ik de Kamer vraag de regering te verzoeken een grondig onderzoek te laten doen en de resultaten mee te delen.

Ook moet ze de nodige maatregelen nemen, of de klacht nu terecht is of niet.

discrepancies op het stuk van de jurisprudentie weg te werken.

Tengevolge van de enorme toename van het aantal beroepschriften van vreemdelingen moeten steeds meer magistraten zich over dergelijke dossiers buigen. De kans op uiteenlopende beslissingen is louter mathematisch dus al hoger dan in andere categorieën van geschillen.

Er wordt geen boekhouding bijgehouden van de respectieve vernietigingspercentages in de onderscheiden kamers, en in de jaarverslagen van de Raad van State wordt dit evenmin geboekstaafd.

06.04 Ferdy Willems (VU&ID): Le ministre affirme qu'il est habilité à prendre des sanctions. Une plainte concrète et sérieuse a cependant été déposée. Les chiffres peuvent être obtenus sans problèmes et il n'est donc pas difficile de vérifier si l'auditeur Verhulst a outrepassé ses compétences. Aucune enquête ne sera menée. Si la plainte est justifiée, nous sommes confrontés à une situation qui n'est pas digne d'un Etat de droit. Si la plainte est injustifiée, l'auditeur Verhulst mérite une rectification. Il n'est en effet pas en mesure de se défendre.

06.05 Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik heb de minister gezegd dat ik maar al te goed weet dat 70% vreemdelingencontentieux is en dat de meerderheid van de beslissingen negatief is. Zolang de procedure correct verloopt, heb ik daar geen enkel probleem mee. Als dergelijke geruchten de ronde doen en ze door verschillende bronnen worden bevestigd, is een bijkomende raadpleging misschien wel aangewezen om na te gaan wat er nu eigenlijk aan de hand is.

Ik heb de minister ook gevraagd hoeveel Nederlandstalige auditeurs er zijn. Ik kan mij niet inbeelden dat de heer Verhulst als enige heel het vreemdelingencontentieux moet behandelen. Er moeten toch ook andere Nederlandstalige auditeurs zijn waarmee zijn beslissingen kunnen worden vergeleken.

Ook zou ik de cijfers van de Nederlandstalige en de Franstalige kamers willen vergelijken. In tegenstelling tot voor andere materies bestaan er een federale vreemdelingenwet en een federale vluchtelingenwet. Ik neem aan dat de statistieken van de negatieve beslissingen moeten overeenstemmen. Ik roep de voorzitter nogmaals op die cijfers op te vragen.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat de minister bereid is de cijfers aan onze leden te bezorgen, voor zover ze beschikbaar zijn.

06.06 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je ferai part de ces préoccupations au Conseil d'Etat. J'imagine, monsieur Willems, que les membres du Conseil d'Etat ne manqueront pas de lire les propos – que personnellement je trouve injurieux – que vous prononcez à leur égard.

Vous parlez de respect de l'Etat de droit. Pour ma part, je m'enorgueillis de ne pas intervenir dans le cadre de décisions à caractère juridictionnel. C'est cela l'Etat de droit. C'est ne pas avoir la possibilité pour un membre de l'Exécutif d'agir lorsque les décisions lui déplaisent. J'ai interrogé le Conseil d'Etat qui m'a remis des réponses claires. Je vous en ai fait part et je suis respectueux de cette institution.

Lorsqu'il y a une remise en cause, telle que celle à laquelle vous vous livrez, du fonctionnement des instances juridictionnelles – c'est en effet un pilier essentiel du fonctionnement de l'Etat que vous contestez –, c'est la démocratie qui est menacée.

06.07 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik vraag alleen maar dat de minister ons de cijfers bezorgt zodat we duidelijk kunnen nagaan of de aanklachten terecht zijn of niet.

06.08 Antoine Duquesne, ministre: Je vais répercuter la question. Je suppose que vous m'avez bien entendu, monsieur Willems.

06.05 Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO): 70% des dossiers traités par le Conseil d'Etat concernent des demandeurs d'asile. La majorité de ces recours sont rejetés. Cette situation est acceptable si ces rejets sont motivés. Des rumeurs circulent actuellement. J'estime qu'il faut clarifier cette affaire. Je souhaiterais comparer entre eux les chiffres relatifs aux dossiers traités par les chambres néerlandophones et aux dossiers examinés par les chambres francophones. Je demande une fois encore au ministre de bien vouloir mettre ces chiffres à notre disposition.

Le **président**: Je présume que le ministre sera disposé à nous fournir ces chiffres.

06.06 Minister **Antoine Duquesne**: Ik zal uw bekommernis meedelen aan de Raad van State, die niet zal nalaten te reageren op uw in mijn ogen beledigende uitspraken.

Ik ga er prat op dat ik niet ingrijp in rechtszaken. Zo gaat dat in een rechtsstaat.

06.07 Ferdy Willems (VU&ID): Tout ce que je demande, ce sont les chiffres qui doivent nous permettre de voir s'il se passe quelque chose.

06.08 Minister **Antoine Duquesne**: Men heeft mij gezegd dat ze niet beschikbaar zijn. Ik herhaal dat ik er nog een keer om zal vragen.

Moties
Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heer Ferdy Willems
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt de regering om
in het belang van de geloofwaardigheid van het gerechtelijk apparaat enerzijds en van het bestaan zelf
van onze rechtsstaat anderzijds,
1. terzake een grondig onderzoek te laten gebeuren en de resultaten hiervan mee te delen aan het
Parlement;
2. de nodige maatregelen te nemen, zowel wanneer deze berichten bevestigd worden door dit onderzoek
als wanneer dit niet het geval is."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de M. Ferdy Willems
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement
en vue de garantir, d'une part, la crédibilité de l'appareil judiciaire et, d'autre part, l'existence même de
notre Etat de droit,
1. de réaliser une enquête approfondie en la matière et de communiquer les résultats de cette enquête au
Parlement;
2. de prendre les mesures nécessaires, et ce, que cette enquête confirme ou non les informations parues
dans la presse."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Stef Goris en Charles Janssens.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Stef Goris et Charles Janssens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

De **voorzitter**: De vraag nr. 7644 van de heer Daniël Vanpoucke wordt ingetrokken. Die vraag had hetzelfde onderwerp als de vraag van de heer Marcel Hendrickx.

07 Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het koninklijk besluit van 20 maart 2002 betreffende de brandweerdiensten" (nr. 7670)

07 Questions de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "l'arrêté royal du 20 mars 2002 concernant les services d'incendie" (n° 7670)

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, men is bij de brandweer erg tevreden over het verschijnen van het koninklijk besluit. Het was eigenlijk onlogisch dat mensen die bij de vrijwilligers presteerden de anciënniteit niet konden overnemen wanneer zij er een einde aan meenden te stellen.

Ik had ook het eerste aspect willen behandelen maar aangezien mijn collega hier niet is zou ik u willen vragen, mijnheer de minister, of u zo vriendelijk zou willen zijn om de vraag van de heer Vanpoucke ook aan mij te beantwoorden.

Het betreffende koninklijk besluit dat hier voor mij ligt is toch niet zo

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): Si le personnel des services d'incendie s'est montré satisfait de l'arrêté royal du 20 mars 2002, l'application de ce dernier semble poser quelques problèmes.

L'article 1er dispose que les agents volontaires sont recrutés dans un des grades de recrutement prévus par l'arrêté royal du 6 mai 1971. Or, ce texte

duidelijk. Er bestaat nogal wat twijfel bij de brandweerkorpsen en de personeelsdiensten in de gemeenten over hoe het koninklijk besluit moet worden toegepast. Er is een artikel 1 en een artikel 2 in het koninklijk besluit. Artikel 1 behandelt het vrijwillig brandweerpersoneel dat wordt aangeworven in een van de aanwervingsgraden opgenomen in de koninklijke besluiten van 6 mei 1971. Wij hebben geprobeerd om het koninklijk besluit terug te vinden maar, het zal wel aan ons liggen, we zijn er niet in gelukt. We weten dus eigenlijk niet precies waar het over gaat.

Een tweede zaak gaat over het vrijwillig brandweerpersoneel. In artikel 1 wordt gesproken over "wordt toegekend". In artikel 2 gaat het over de officier-vrijwilliger die als dienstchef werd aangewezen en dan heeft men het over "kan hem toegewezen worden". Het lijkt alsof het een voorrecht van de gemeente is om het al dan niet te doen.

Op het einde van het koninklijk besluit bepaalt artikel 3 dat artikel 2 van dit besluit uitwerking heeft met ingang van 8 mei 1999. Er wordt niet gezegd wanneer artikel 1 uitwerking heeft. Wordt er dezelfde datum bedoeld? Dat zou toch ergens vermeld moeten staan. Daarover gaan de vragen van de heer Vanpoucke en mezelf.

Kunnen de brandweerlieden die voor het verschijnen van het koninklijk besluit of voor 8 mei 1999, de datum van ingang, de overstap hebben gemaakt de anciënniteit overnemen? Zo ja, dan horen wij zulks graag. Zo niet, dan denk ik dat er een aanpassing aan het besluit moet komen.

Ik heb ook een vraag in verband met het tweede gedeelte waar wij en de mensen van de brandweer niet zeker van zijn. Hoe zit het met de brandweerlieden die gewoon brandweerman waren en niet als officier-dienstchef optraden? Geldt het koninklijk besluit ook voor hen?

07.02 Minister **Antoine Duquesne**: Indien de voorzitter niet te streng is zal ik, om u een volledig antwoord te geven, ook op de vragen van de heer Vanpoucke antwoorden.

De **voorzitter**: Ik laat u in elk geval van start gaan.

07.03 Minister **Antoine Duquesne**: Ik zal het kort houden.

Monsieur le président, on vient d'établir une distinction entre tous les pompiers volontaires, visés à l'article 1er, et les chefs de service volontaires, visés à l'article 2. Pour les premiers, l'arrêté n'a pas d'effet rétroactif. La mesure qu'il instaure en faveur des membres volontaires des services d'incendie qui deviennent des professionnels, à savoir la comptabilisation des années d'ancienneté acquises comme volontaires, est d'application à tous les agents volontaires qui deviennent professionnels à partir du 10 avril 2002.

Je m'étonne quelque peu que cette question de la rétroactivité soit évoquée maintenant, alors qu'au cours de toutes les concertations tant formelles qu'informelles, elle n'a jamais été abordée. J'estime, dès lors, qu'il n'est pas souhaitable d'envisager une modification de l'arrêté dans ce sens.

est introuvable. Le ministre pourrait-il fournir quelques éclaircissements? L'article 1er comporte les termes 'il leur est accordé', alors que l'article 2 dit 'il peut lui être accordé'. Ce n'est pas la même chose. Comment faut-il interpréter ces deux textes?

L'article 3 dispose très clairement que l'article 2 sortit ses effets le 8 mai 1999. En va-t-il de même pour l'article 1er?

Les agents volontaires qui ont été recrutés comme membres professionnels des services d'incendie peuvent-ils faire valoir leur ancienneté en qualité de volontaires?

L'arrêté royal s'applique-t-il également au personnel des services d'incendie n'ayant pas la qualité de chef de service-officier?

07.03 Minister **Antoine Duquesne**: Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen brandweermannen-vrijwilligers en dienstchefs-vrijwilligers.

Voor de eerste categorie geldt het besluit niet met terugwerkende kracht. Voor alle brandweermannen-vrijwilligers die per 10 april 2002 beroepsbrandweerman worden geldt dat de als vrijwilliger verworven anciënniteit geboekt wordt. Tijdens het overleg is overigens nooit sprake geweest

Quant aux chefs de service, il est vrai que la mesure prend effet pour eux au 8 mai 1999. Cette date est celle de l'entrée en vigueur, notamment, de l'article 53 de l'arrêté royal du 19 avril 1999 établissant les critères d'aptitude et de capacité ainsi que les conditions de nomination et de promotion des officiers des services d'incendie.

Cet article permet à un officier volontaire, désigné comme chef de service dans un service d'incendie mixte ou volontaire, d'être nommé à titre définitif comme officier professionnel dans son service et dans le même grade, moyennant le respect de certaines conditions.

Je signale qu'il s'agit d'une mesure isolée qui ne peut être prise qu'une seule fois dans chaque service d'incendie.

Het is niet juist dat enkel de officieren van deze maatregel genieten en in toepassing ervan de anciënniteit behouden die ze als vrijwilliger hebben verworven wanneer ze hun statuut van vrijwilliger verlaten om beroeps te worden.

Deze maatregel is eveneens van toepassing op de pompiers, de korporaals en de vrijwillige onderofficieren die als beroeps worden aangeworven. Zij kunnen evenwel slechts worden aangeworven in een aanwervingsgraad, net als de officieren, die in een bijzondere bepaling van het besluit van 20 maart 2002 aan de vrijwillige dienstchef de mogelijkheid biedt om benoemd te worden als professioneel dienstchef in het eigen korps en bijgevolg in een andere graad dan een wervingsgraad.

In deze laatste hypothese gebeurt de aanrekening van de jaren anciënniteit niet automatisch. Ze kan door de bevoegde administratieve overheid verleend worden aan de dienstchef die van het vrijwilligersstatuut is overgegaan naar het beroepsstatuut. Met andere woorden, het verschil van wat voorzien is voor diegenen die aangeworven worden in een wervingsgraad is dat het voordeel van de verworven anciënniteit geen recht is.

van terugwerkende kracht, en zulks is ook niet wenselijk.

Voor de dienstchefs gaat de maatregel in op 8 mei 1999, de datum waarop het koninklijk besluit van 19 april 1999 van kracht wordt. Krachtens dat besluit kan een officier-vrijwilliger die als dienstchef werd aangewezen, vast benoemd worden als beroepsofficier. Die alleenstaande maatregel kan maar één keer genomen worden in elke brandweerdienst.

Il n'y a pas que les officiers qui tombent sous le coup de cet arrêté royal; il y a aussi les pompiers, les caporaux et les sous-officiers volontaires engagés dans le cadre professionnel. Au même titre que les officiers, ils ne peuvent être engagés que dans un grade de recrutement.

En vertu d'une disposition particulière de l'arrêté royal, des chefs de services volontaires peuvent être nommés chef de service dans le cadre professionnel, mais dans un grade autre qu'un grade de recrutement. Dans ce cas, l'administration peut transférer l'ancienneté acquise mais sans y être tenue et c'est là la différence avec l'engagement dans un grade de recrutement.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: De vragen nrs. 7664 en 7682 van de heren Jozef Van Eetvelt en Jan Eeman worden naar een latere datum verschoven.

Mijnheer Hendrickx, ik zou u willen vragen om mijn plaats in te nemen voor de tijd van nog één vraag. Ik moet namelijk mijn trein halen. Vindt u dat niet erg? Ik heb ook op u gewacht, nietwaar?

Voorzitter: Marcel Hendrickx.

Président: Marcel Hendrickx.

08 Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de provinciale verkeersseenheden" (nr. 7695)

08 Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "les unités provinciales de circulation" (n° 7695)

08.01 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

08.01 Frieda Brepoels (VU&ID):

minister, zowat een half jaar geleden hebben wij in onze commissie een aantal hoorzittingen georganiseerd met de top van de federale politie in verband met de problemen in de provinciale verkeersseenheden. U zult zich nog wel herinneren dat er toen een aantal toezeggingen werden gedaan die tot op heden nauwelijks of niet werden ingevuld. Van de werkgroep van de provinciale verkeersseenheden verneem ik dat opnieuw met acties gedreigd wordt, omdat de federale top van de politie veel beloftes doet maar geen oplossingen aanreikt. Op het ogenblik wordt een aantal knelpunten die bij de betrokkenen leiden tot heel wat frustraties aangehaald, terwijl het gaat om aangelegenheden die erg belangrijk zijn voor een goede werking van de provinciale verkeersseenheden.

Ik zal de verschillende punten in het kort overlopen. Het blijkt dat voor mutaties binnen de provinciale verkeersseenheden speciale examens worden uitgeschreven, terwijl men dat vroeger kon zonder bijkomende voorwaarden. Voorts klaagt men aan dat na het uitblijven van snelle voertuigen om vooral 's nachts achtervolgingen te kunnen doen, die allang gevraagd waren, wel advies gevraagd werd over de aankoop, maar veel te laat. De betrokkenen zeggen dat de aangekochte voertuigen geen enkele oplossing bieden voor de problemen. Daarnaast beweren ze dat, terwijl zij voor het behalen van een brevet een opleiding van 4 maanden moeten volgen, de leden van de lokale Brusselse politie reeds na 10 dagen een gelijkaardig brevet kunnen verkrijgen. Tijdens de hoorzittingen werden tevens beloften gedaan over de uitbetaling van achterstallige maaltijdvergoedingen sedert april 2001. Ook daarvoor is nog geen enkele oplossing gevonden. Voor de provinciale verkeersseenheden blijkt er een nieuwe chef te komen. Ook daarover worden de mensen in het ongewisse gelaten. Nog een klacht is dat de provinciale verkeersseenheden nog steeds geen verkeerstoezicht mogen doen op de gewestwegen. Die zijn nog steeds verboden terrein. Ten slotte is er nog steeds geen sprake van de gerechtelijke cellen die tijdens de hoorzittingen in het vooruitzicht waren gesteld.

De betrokken agenten geraken erg gedemotiveerd. Vandaar mijn vragen, mijnheer de minister, om de verschillende knelpunten in de provinciale verkeersseenheden te evalueren en aan het Parlement mee te delen voor welke punten reeds een oplossing gevonden werd of binnen welke termijn u voor de verschillende knelpunten oplossingen voorziet.

08.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de omzendbrief GPI 15 betreffende de toepassing van de mobiliteitsregeling in de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, voorziet in de mogelijkheid om intern verschuivingen door te voeren, dit echter indien de provinciegrenzen niet worden overschreden. Alle andere vacante bedieningen dienen te worden ingevuld door middel van procedures voorzien in het koninklijk besluit van 20 november 2001 inzake mobiliteit voor het personeel van de politiediensten en in omzendbrief GPI 15.

Voor de opstelling van de dossiers inzake aankoop van voertuigen wordt binnen de verkeerspolitie steeds rekening gehouden met de ervaring en mening van de operationele leden van de provinciale verkeersseenheden. Voor de dossiers die momenteel lopende zijn,

Il y a six mois, des auditions ont été organisées avec la direction de la police fédérale à propos des problèmes qui se sont posés au sein des Unités provinciales de circulation (UPC). Le groupe de travail des UPC envisage des actions parce que la police fédérale ne respecte pas ses engagements. Les problèmes ne sont pas des moindres. Je les énumère.

Par le passé, les mutations au sein des UPC se faisaient beaucoup plus facilement et sans examens. Des véhicules rapides pour les poursuites nocturnes sont demandés depuis bien longtemps mais les achats ne répondent aucunement à l'attente. Autrefois le brevet UPC s'obtenait à l'issue d'une formation de 4 mois. Pour les agents à Bruxelles, dix jours semblent suffire. Les UPC attendent toujours le versement de leurs arriérés d'indemnités de repas. Les agents actifs sur le terrain ignorent toujours qui sera leur nouveau chef.

Les UPC ne sont toujours pas autorisées de contrôler les routes régionales. Lors des auditions, il a été promis de créer des cellules judiciaires au sein des UPC, mais celles-ci n'ont toujours pas vu le jour.

Le ministre peut-il nous livrer son sentiment à propos de ces questions? Quand des solutions interviendront-elles?

08.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La circulaire GPI 15 concernant la mobilité au sein du service de la police intégrée prévoit la possibilité de procéder à des glissements au sein d'une même province. Pour d'autres postes vacants, des examens sont nécessaires.

Pour l'achat de véhicules, des groupes de travail composés de membres opérationnels sont systématiquement constitués.

werden werkgroepen opgericht waar telkens verschillende operationele leden deel van uitmaakten. De snelheid is één van de criteria die in overweging werden genomen bij de uiteindelijke gunning. Er wordt doorgaans in de aankoopdossiers enkel gewag gemaakt van een vereiste minimumsnelheid, er bestaat geen maximumlimiet.

Ter voorbereiding van het koninklijk besluit op gelijkwaardigheid van brevetten en diploma's wordt er een vergelijking gemaakt tussen alle bestaande brevetten en diploma's binnen de verschillende gewezen politiediensten. Hieruit is gebleken dat de opleiding die in het verleden werd gegeven aan kandidaat-leden van de Provinciale Verkeerseenheden en aan de kandidaat-motorrijders van de Brusselse politie niet geheel verschillend zijn. Om in de toekomst het brevet van de leden van de Brusselse politie gelijk te schakelen aan dat van de leden van de provinciale verkeerseenheden, dienen de politieambtenaren in het bezit van het motorrijdersbrevet politie Brussel bijkomend nog 74 uren te volgen.

De toekenning van de maaltijdvergoedingen aan de Provinciale Verkeerseenheden wordt geregeld in het protocol 57 waarover ik begin dit jaar heb onderhandeld met de syndicale organisaties. Zij dient nog te worden vertaald in een koninklijk besluit waarvan het ontwerp momenteel het voorwerp uitmaakt van de administratieve en budgettaire controle.

De bediening "Diensthoofd van het federaal commando van de verkeerspolitie" werd vacant verklaard bij mobiliteit. De selectieprocedure is aan de gang. Het bevoegdheidsterritorium van de provinciale verkeerseenheden beperkt zich tot de autosnelwegen en tot enkele gewestwegen, waarvan de karakteristieken identiek zijn aan de autosnelwegen. Buiten dit territorium verzekert de lokale politie de functie van basispolitiezorg met inbegrip van de verkeersveiligheid. Dit principe vloeit rechtstreeks voort uit de wet van de geïntegreerde politie op twee niveaus.

De federale politie dient niettemin een gespecialiseerde steun te leveren aan de lokale politie. Deze steun dient gericht op de gewestwegen conform de beslissing van de Ministerraad van 8 februari 2002. Het is evident dat de politiek inzake verkeersveiligheid op deze gewestelijke verkeersaders de bevoegdheid is van de lokale autoriteiten en dat de steun van de federale politie wordt geleverd op vraag van deze autoriteiten en in functie van de eigen mogelijkheden in capaciteit, middelen en kennis.

Het is niet omdat er geen gerechtelijke cellen bestaan of worden opgericht in de provinciale verkeerseenheden, dat er geen gerechtelijk werk zou worden uitgevoerd. Gerechtelijke vaststellingen en meer bepaald gerechtelijke onderzoeken worden tot op bepaalde hoogte uitgevoerd binnen de eenheden zelf met eigen personeel. Voor de grotere zaken nemen de gerechtelijke arrondissementele diensten de onderzoeken over.

08.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor het zeer gedetailleerde antwoord. Ik heb nog drie opmerkingen.

Ten eerste, inzake de mutaties verwijst u naar het koninklijk besluit van 20 november 2001. Ik zou de inhoud daarvan eens moeten

Dans le cadre des dossiers en cours, il n'est question que d'une vitesse minimale requise; il n'y a pas de limite maximale.

Les brevets et diplômes existants dans les différents services de police ont été soumis à une comparaison en vue d'une assimilation. Les agents titulaires d'un brevet de motocycliste de la police bruxelloise pourront, en suivant 74 heures de cours supplémentaires, voir leur brevet aligné sur celui des membres des unités provinciales de circulation. L'octroi d'indemnités de repas aux unités provinciales de circulation est prévu par le protocole 57, mais doit encore être transposé dans un arrêté royal.

Le poste de chef de service du commandement fédéral de la police de la circulation a été déclaré vacant et la procédure de sélection est en cours.

La compétence des unités provinciales de circulation est limitée aux autoroutes et à quelques routes régionales. La police locale assure, quant à elle, le service de police de base et la sécurité routière. La police fédérale peut toutefois apporter une assistance spécialisée à la demande de la police locale, en particulier sur les routes régionales.

Ce n'est pas parce qu'il n'existe pas de cellules judiciaires que les unités provinciales de circulation n'effectuent aucune tâche judiciaire. Les services des arrondissements judiciaires ne reprennent les enquêtes que pour les affaires importantes.

08.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Le ministre a-t-il bien dit que des mutations sont possibles au sein d'une même province?

nagaan. U zegt dat men van een verkeerspost naar een andere verkeerspost kan muteren als dit binnen een provinciale omschrijving gebeurt, zo niet moet men examens afleggen. Klopt dat?

08.04 Antoine Duquesne, ministre: Je puis vous donner un exemple expliquant cette pratique. Lorsqu'il y a vacance d'emploi au sein d'une police locale, on n'y répond pas par la mobilité. On cherche dans le corps si quelqu'un ne peut pas la remplir. C'est alors pour le dernier emploi disponible que l'on fait appel à la mobilité ou au recrutement.

Pour la police fédérale, on a dû trouver un système comparable. On ne pouvait pas faire jouer ce système pour toute la police fédérale, qui compte plus de 10.000 hommes.

Dans ce cas concret, on a décidé de limiter les déplacements internes dans un même corps au niveau provincial. En dehors du niveau provincial, c'est la mobilité qui joue. On est alors en concurrence avec des agents provenant d'autres unités provinciales ou même de services de police locale. Une circulaire précise les termes de l'arrêté royal du 20 novembre 2001. Il n'était pas possible de considérer la police fédérale comme un grand corps, sinon nous aurions connu des cycles de déplacements internes sans ouverture à la mobilité. Par contre, il n'était pas juste non plus, dans un service déterminé, de ne pas donner la possibilité à des gens qui travaillent sur place d'occuper un autre emploi, alors que c'est possible au niveau d'une police locale.

08.05 Frieda Brepoels (VU&ID): Ik kan mij toch voorstellen dat de mensen van de lokale politie bijvoorbeeld niet het soort opleiding hebben genoten die men nodig heeft om in een provinciale verkeersseenheid te kunnen werken. Ik meen dat men aan bepaalde voorwaarden moet voldoen voor men tot die mutatie kan overgaan.

08.06 Antoine Duquesne, ministre: Vous aurez, dans les polices locales, de plus en plus d'agents qui vont répondre aux conditions qui leur permettraient, demain, de travailler dans une unité de la circulation routière.

08.07 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de minister, in verband met de wagens meen ik dat er in het lastenboek alleen een minimumsnelheid gevraagd wordt. Wat is die minimumsnelheid? Als ik het goed heb begrepen, hebt u gezegd dat er geen maximumsnelheid wordt bepaald maar alleen een minimumsnelheid.

08.08 Minister **Antoine Duquesne**: Ik weet het niet. Ik zal dit nagaan en u een antwoord bezorgen.

08.09 Frieda Brepoels (VU&ID): Men klaagt er precies over dat men voertuigen geleverd krijgt die niet de snelheden kunnen halen die

08.04 Minister **Antoine Duquesne**: Als er een betrekking vacant is bij de lokale politie, gaat men eerst op zoek naar kandidaten binnen het politiekorps. Pas in tweede instantie wordt uit de wervingsreserve geput. Bij de federale politie is de interne mobiliteit binnen een korps beperkt tot de provincie. De voorwaarden hiervoor worden nader bepaald in een uit het koninklijk besluit van 20 november 2001 voortvloeiende circulaire.

08.07 Frieda Brepoels (VU&ID): Je constate également que la police locale n'est pas suffisamment formée pour pouvoir participer aux missions des unités provinciales de circulation. Il est surprenant que seule la vitesse minium figure dans le cahier des charges. Le ministre pourrait-il s'informer plus avant sur cette question?

08.08 **Antoine Duquesne**, ministre: Je vais demander les renseignements en question.

08.09 Frieda Brepoels (VU&ID): L'absence de cellules judiciaires

dergelijke achtereenvolgende nodig maken.

Wat de gerechtelijke cellen betreft, zegt u dat het niet is omdat er geen gerechtelijke cellen zijn dat er geen gerechtelijk werk wordt geleverd. Dat was het probleem dat ook tijdens de hoorzittingen geschetst werd. Omdat men, weliswaar tot op een bepaald niveau, teveel gerechtelijk werk moet vervullen heeft men te weinig mensen ter beschikking voor het verkeerstoezicht. Men blijft met dit probleem op zijn honger.

08.10 **Antoine Duquesne**, ministre: Madame, on peut faire cette réflexion dans tous les services. Il faut bien rédiger les procès-verbaux, ne serait-ce que les procès-verbaux initiaux. Dès qu'une affaire devient un peu plus complexe, comme par exemple en cas d'accident grave, c'est automatiquement repris par le service judiciaire d'arrondissement.

constitue effectivement un problème. Les unités provinciales de circulation doivent dès lors libérer du temps pour effectuer le travail judiciaire et disposent ainsi de moins de temps pour contrôler la circulation.

08.10 Minister **Antoine Duquesne**: Die bedenking geldt voor alle diensten! Wanneer men te maken krijgt met een complexere kwestie, wordt het dossier overgenomen door de gerechtelijke arrondissementale dienst.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.26 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.26 heures.*